

FASORI HARANGSZÓ

www.fasor.hu

Újfolyam

92. szám

2024. szeptember

Hálát adunk gyönyörűen felújított templomunkért!

*„Boldogok, akik házában laknak, szüntelenül
dicsérhetnek téged! (Szela.) Boldog az az ember, akinek
te vagy ereje, aki a te utaidra gondol.” Zsolt 84, 5-6*

ÚJ KEZDET

Amikor imádkoztam, hogy milyen üzenetet hozzak a szeptemberi szám elejére, hetek óta a szívemre helyezte Isten ezt a címet. És megfigyeltem, hogy ha valamire hosszú ideig késztetést érzek, akkor az nem hirtelen felindulás. Nem a magam gondolata. Tényleg? Hogy lehet az év közepén a kezdetre gondolni? Hiszen inkább januári téma ez!

Gyülekezetünk közössége szempontjából új kezdet, hogy már a templomban lehetünk. Egyre jobban belakjuk Isten megújított házát. Haladunk a felújítások befejezéséhez. Ez év végére, reménység szerint, kész lesznek a gyülekezeti termek, újonnan kialakítandó helyiségek is. Új kezdet, hogy most már teljesen a *lelki építkezésre* lehet összpontosítani! Új kezdet, hogy lezárul a fizikai építkezés ideje, és még erősebben lehet a lelkire koncentrálni. Milyen régóta építkezünk! Óvoda, iskola, templom, gyülekezeti felújítások! Isten adott erőt az eddigiekhez, és azért imádkozunk, hogy Ő áldja meg, és hozza el a lelki kezdetet, és a megújulást is! Vajon mit tehetünk ezért egyenként, mint a gyülekezet tagjai? Várjuk, higgyünk benne, imádkozunk érte!

Másrészt nekem mindig nagyon meghatározó a szeptember, mert egy *új tanév* kezdete. Ezért mindig nagyobb kezdet volt minden évben, mint a január. Őt gyermekünkkel hányféle tanévkezdést, és mennyi szülői értekezletet éltem át! Minden családnak ez nagy munkát jelent. Előkészülni mindennel, kialakítani az iskolai napi rendet, és munkára ösztönözni a családot. Nekünk ez a tanév is új kezdet, mert már nincs középiskolás gyermekünk, hanem a legkisebb is egyetemista, és az első unokánk kezdi az iskolát! Micsoda stafétaátadás!

Honnan is merít az ember erőt ezekben

a helyzetekben? Honnan is merít útmutatást? Mi a biztosítéka annak, hogy lehet máshogy csinálni, mint eddig? Lehet megújulni vagy csak ugyanazt újra kezdeni?

Erre a biztosíték a mi Urunk Istenünk, Aki ezt mondja magáról: „Én vagyok az Alfa és az Ómega, a kezdet és a vég. Én adok a szomjazónak az élet vizének forrásából ingyen.” (Jelenések 21,6) és egy fejezet múlva újra írja: „Én vagyok az Alfa és az Ómega, az első és az utolsó, a kezdet és a vég.” (Jelenések 22,13)

A nyár elején a Jelenések könyvét tanulmányoztuk a református bibliaolvasásunkban. Talán még emlékszünk rá, hogy júniusban olvastuk ezeket a sorokat. Szoktunk így gondolni Istenre, mint aki a Kezdet? Ő teremtette a földet, ahol élünk. Ha Ő kitölti Lelkét, akkor elindulnak jó folyamatok, és csodálatos történések! Ő előbb szeretett minket, és mi az Ő szeretetére válaszolunk, amikor viszonzszeretjük Őt, és a többi embertársunkat. Urunk hányszor adott új kezdetet a népének, amikor letelepítette őket, kiszabadította a szolgaságból, újra felépítette, megerősítette őket. A legnagyobb új kezdet pedig, amikor elküldte az Atya Jézus Krisztust, hogy Benne helyreálljon a kapcsolat közöttünk! Ne csak az emberi próbálkozások szintjén keresse az ember az életben a boldogulást, hanem az igazi Úton járva! Ráday Pál gyönyörű éneke, a 223. dicséretünk (Meghódol lelkem tenéked, nagy Felség) 7. verse így fejezi ezt ki: „Imádlak Téged, Urát kezdetemnek, / Urát végemnek s egész életemnek, / Fő szerző okát a természetnek, / Halálunk Urát és kegyelemnek.”

Néha nagyon nehéz elkezdeni valamit. Egy új napot, egy új tanévet. Egy új projektet. Vagy csak felkelni újra. Értelmes dolgokat végezni, és nemcsak az időt eltölteni. Nemcsak nézni, hallgatni valamit,

hanem cselekedni. Elkezdni azt, amit már olyan régen szeretnék! Ami olyan hasznos lenne a jövőm, az életem szempontjából! Mi húz le ennyire bennünket? Hogy nem mi vagyunk a kezdet. Nem mi vagyunk az alfa. Hogy a mi erőnk véges. Lehet, hogy nekiindulunk, és nekifeszülünk, de annál inkább tapasztaljuk, hogy fogy az erőnk. Ezért annyira fontos kijelentés ez a mi Urunkról. És nem János, a Jelenések könyve szerzője állapítja ezt meg Róla, hanem az Isten mutatja így be önmagát. Ő tehát szeretne elindítani bennünket. Mint amikor egy reggel megöleli az ember a házastársát, gyermekét, és azzal feltölti, megerősíti, bátorítja. Mint amikor reggelente elolvassuk a napi Igét. Ha nem csak átfutjuk, és kipipáljuk az olvasást, akkor mindig van olyan üzenet, vers, mondat, amely betölt, megerősít, talpra állít, elindít, elküld az egész napra. Egy jó kezdet, ami meghatározza az egész napunkat. Azonban Urunk nemcsak erőt akar adni az induláshoz, hanem az irányt is meg szeretné határozni azzal, hogy ő a kezdet. Ő tudja, hogy merre forduljunk, mi a jó irány a számunkra.

Van tehát új kezdet. Nem kell beleragadni a megszokottra! Nem kell elhinni, hogy én már csak ilyen vagyok! Nem kell elfogadni a változhatatlant! Lehet kijönni a szolgaság házából, és újra felépíteni akár Jeruzsálem romjait. Még a sír mélyén is van új kezdet. Hiszen ki gondolta volna,

hogy ott, az elhengerített kő mögött, a sírban éppen az új kezdet készül. És nemcsak készül, hanem úgy fog kirobbanni, hogy elsöpör minden kételkedőt! Ennyire biztos az, ha Isten úgy dönt, hogy induljon valami, támadjon fel, vagy kezdődjön el! Az ember számára, ha bezárultak a lehetőségek, akkor vége. Az Istennek pedig minden lehetséges. Az ember csak nevet a kicsiny kezdeten, az öt kenyéren, a két halon, és a kislívn, az Isten pedig megvendégel belőle 15 000 embert.

Ezért szólítsuk meg Urunkat ezzel a hittel, hogy Ő a Kezdet. Ő tudja most is gyülekezetünket megújítani. Ő tud újat kezdeni velünk személyesen. Legyen az Úr a kezdet a tanévnek, bármelyik napunknak, egy döntésünknek, vagy a terveinknek! Legyünk biztosak benne, hogy ha Urunk azt mondja, hogy kezdődjék, akkor el fog kezdődni. Ha Ő azt mondja, hogy legyen, akkor ez a szó teremtő erővel bír. Jézus Krisztus magát az élő víz forrásaként mutatja be. Ahol felfakad ez a forrás, ott van élet, van gyümölcsözés, van termés. Éppen hogy bennünket akar betölteni ezzel az élő vízzel, hogy minket megelégtessen, és általunk sokakat meggazdagítson! Ezért imádkozunk hittel mindannyian! Gyülekezetünkre, egyéni életünkre, családunkra, és minden ránk bízottra gondolva!

**Somogyiné Ficsor Krisztina
lelképásztor**

„Miért mondd ezt, Jákób, miért szólsz így, Izráel: Rejtve van utam az ÚR előtt, és nem gondol ügyemmel az én Istenem?

Hát nem tudod és nem hallottad, hogy örökkévaló Isten az ÚR, aki a föld hátaírait teremtette? Nem fárad el és nem lankad meg, kikutathatatlan a bölcsesége!

Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlen erejét megsokasítja.

Elfáradnak az ifjak, és meglankadnak, megtántorodnak a legkülönbek.

De akik az ÚRban bíznak, azoknak ereje megújul; szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak és nem lankadnak meg, járnak és nem fáradnak el.”

(Ézsaiás 40, 27-31.)

Az idei nyári csendeshét egyik Igéje Ézsaiás könyvének 40. fejezetének versein alapult, esténként a napi zsoltárokon (16-20.) keresztül kaptunk megerősítést.

Az igehirdetések a www.fasor.hu honlapon megtalálhatóak.

ÚJRANYÍLT TEMPLOMUNK

„Nem más ez, mint Isten háza, a Menny kapuja”

Egy év távollét után visszatérhettünk kívül-belül megújult csodálatos templomunkba, május óta újra itt vannak az Istentiszteletek. Először a Mennybemenetel ünnepén gyűlhattünk össze, majd a rá következő vasárnap konfirmációi Istentiszteleten lehettünk együtt. Alábbi összeállításunkban képekben mutatjuk be, hogyan örvendeztünk, milyen lelki ajándék számunkra az, hogy újra itt lehetünk, s itt hallgathatjuk Isten Igéjét, hozzánk szóló szavát, amely megelevenít, tanít, éltet, bátorságot ad, biztat, fedd, tanácsol, vigasztal, mindeközben vezet bennünket a „keskeny úton”. Egyúttal hívogatunk mindenkit szeretettel, a közel és távollévőket, jöjjenek, jöjjenek, „...mert a templomnál is nagyobb van itt.”

Sírtunk és örültünk

Örültünk és sírtunk május 9-én, amikor a felújítás után az első Istentiszteleteken voltunk együtt a Fasori Református Templomunkban. Az első nap rögtön két Istentisztelet is volt. Ritka pillanat.

Mennybemenetel ünnepén nyílt meg újra a templomunk. Boldogan neveltünk, mert gyönyörködtünk az új templomban.

Örültünk, mert újra megtöltötték a gyerekek reggel, a felnőttek pedig nagy várákozással jöttek este. Sírtunk, mert olyan megható volt ez az új kezdet.

Olyan boldogság bejönni a megújított templombelsőbe, mely könnyeket csal az ember szemébe!

Látni a gyönyörűen újrafestett mintákat, fürdőzni a ragyogó fényben, hallani a profi technikai berendezéseket, tudni, hogy megújult a fűtés, villany, szellőztetés, szószék, őrásztala, minden pad, s a templomi berendezés!

Minden azért, hogy még jobban Isten dicsőségét hirdesse, és minket a lelki éle-

tünkben megajándékozzon, megerősítsen! Azonban ez az öröm és csodálkozás csak fokozódott az elmúlt napokban!

Milyen csodája az Istennek, hogy amikor

A szivárványos kép a konfirmandusok vizsgája után készült. Akkor is sírva örültünk az Isten kegyelmében, az ifjak és felnőttek életében, növekvő hitében gyönyörködve.

elkészült a templom, aznap az ószövetségi napi Igében ezt olvastuk: „...befejezték mindazt a munkát, amit Salamon király végeztetett az Úr háza számára.” (1 Királyok 7:51)

Majd másnap, amikor az említett első két Istentisztelet volt, akkor ezt olvastuk:

„...Örömmel építettem neked lakóházat... és megáldotta az egész gyülekezetet...” - és felszentelte Salamon a templomot.

Mi a templom számunkra? Hogyan tekintünk rá? Hogyan neveznénk?

„A mennybemenetel napján, mikor felment az Úr Jézus, mi bejöhettünk újra a templomunkba. Somogyi Péter Igehirdetésében kiemelte: a templom emlékeztető hely számunkra. Emlékoszlop, ahol szól az Úr, az imádás háza, ahol találkozhatunk Vele.

Jákob így nevezi el: „Nem más ez, mint Isten háza, a Menny kapuja.”

Vajon lakhat-e Isten a templomban, mikor az egeknek egei sem fogadhatják be Őt?

Ő a templomnál is nagyobb! Ő a földnél is nagyobb! Ő a világunknál is nagyobb! Mégis van hely, ahol a Menny a földdel összeér!

Van hely, ahol megerősödhetünk. Isten készít itt a földön helyet és időt, ahol megújulhatunk! A templomban, amit Isten Lelke szentel meg, élő valóságként Jézus Krisztussal találkozhatunk. Templommá lehet az otthonunk is, a testünk, de hogy ez így legyen, szükség van az Isten házára! Menny kapujaként tekinthetünk rá, ahol Isten megnyitja Isten országát a számunkra. A mi templomunk pedig hangsúlyosan vall erről: Nyitva van az aranykapu!

111 éve szentelték fel a templomunkat június 1-én, és mi most megélhettük, hogy felújítottuk, és láthatjuk, hogy szebben ragyog, mint korábban!

Jöjjenek az Úr Házába! Legyen a mi lelki lakhelyünk minél jobban!

Nagy szükségünk van rá, hogy a világ vonzó, csábító, sokszor megterhelő, kiüresítő hatásai közben örökkévaló, értékes dolgok erősítsék, gazdagítsák a szívünket.

Legyünk mi is tanúk, és adjuk tovább a hívást másoknak is! **Mikor minket látnak, hadd mondják az emberek: „Hadd menjünk veletek, mert hallottuk, hogy veletek van az Isten!” (Zakariás 8,23)**

Szeretett Testvérem erre az együtt-örvendezésre hívlak!

Ha eddig is mindig itt vagy, ha régen voltál, ha ritkán jöttél, akkor is vár, visszavár a lelki Otthonod és a lelki Családod!

Somogyiné Ficsor Krisztina
lelkipásztor

**A konfirmációi fogadalmat tett fiatalok és felnőttek csoportja -
Nagy örömünkre megtelt a templom az ünnepi alkalomra**

KONFIRMÁCIÓI KÖSZÖNTŐ

A konfirmációi fogadalmat tett fiatalokat és felnőtteket Dr. Simongáti Győző főgondnokunk köszöntötte.

Dr. Simongáti Győző:

Ápoljatok szoros, mély, őszinte, bensőséges kapcsolatot Jézussal!

Kedves konfirmandusok, fiatalok és még fiatalabbak!

Gyülekezetünk elnöksége és presbitériuma nevében most én is köszöntelek benneteket.

Higgyétek el, nincs nagyobb és értelmesebb, érdemesebb dolog a világon, mint Jézusnak egyszer s mindenkorra elkötelezni magatokat. Mert ezt vállaljátok, erősítitek meg most, hogy meg akartok maradni abban a szövetségben, amiben a keresztség alkalmával elindultatok.

Most, akár tizenévesen, akár érettebben, de elindultok az önálló hit útján. Mindent tudtok, amit alpból tudni kell. Ezt fel és el is mondtátok, tanúk előtt is. A nagy kérdés az, hogy az értelmekkel megtanult, befogadott ismeret mennyire jut át a szívetekbe, mennyire lesz személyes és mennyire válik mindennapi gyakorlatotokká?

Hogyan lehet ezt megvalósítani?

- Ápoljatok szoros, mély, őszinte, bensőséges kapcsolatot Jézussal.
- Legyetek vele nagyon sokat együtt

(ímádságban, igehallgatásban, közösségben, szolgálatban).

- Ragaszkodjatok minden körülmények között Hozzá.

Az első kettőben nagyon sokat segít, ha jártok egy gyülekezetbe, részt vesztek annak életében. Jártok annak alkalmaira. Ez a gyülekezet – melynek gyönyörűen felújított templomába most először vagyunk ilyen közös alkalmon együtt, és ti lehetek az elsők, akik már a felújított templomban konfirmálhattok – szóval ez a gyülekezet hív és vár benneteket. Most csak szavakkal hív, de hétközi különböző korosztályos alkalmakkal vár is benneteket.

És vár szolgálatokkal is, hiszen majd látjátok, igazi mély elköteleződésekből fakadni fog a vágy, hogy ti is tegyetek valamit Krisztus ügyéért. Itt van erre is lehetőség, mondanám, hogy számtalan, mindenkinek jut.

Mi vár még rátok? **Higgyétek el, sok-sok öröm, mert egyre jobban fogjátok látni, hogy mi mindent tesz meg értetek és szeretteitekért az Isten. Indítson ez majd benneteket is hálára!**

És az öröm mellett csalódások is várnak benneteket az önálló hit útján, mégpedig két oldalról is. Az egyik a gyülekezet, mert a gyülekezet nem tökéletes, itt is csak emberek vannak, és az emberekben, különösen, ha nem felelnek majd meg az elvárásaitoknak, akkor lehet csalódnai. A másik oldal pedig önmagatok vagytok. Mert azt a programot, amit előbb leírtam, vagy ahogy ti is megtanultátok, nem fogjátok tudni hibátlanul végrehajtani. El fogtok bukni ti is, mint ahogy mi is mindannyian, akik régebb óta járjuk ezt az utat, újra és újra elbukunk.

De azt ne felejtsetek el soha ezen az úton, hogy abban az Úrban, akibe a hiteteket és a bizalmatokat most vetitek, és aki a ti Uratok is most már, nem fogtok soha csalódnai! Ő pedig a kegyelem Istene, aki

nem azért szeret titeket, bennünket mindannyiunkat, mert olyan jók vagyunk, vagy jól csinálunk mindent, hanem egyedül Jézusért és mert ő maga a szeretet. És ezen semmilyen bukásunk nem változtat, éljetekek tehát e kegyelemből!

Egy mindezt kifejező énekverssel szeretném zárni a köszöntőmet:

„Új szövetséged elfogadom,
Magam egészen odaadom,
Nem tartok semmit, legyen tiéd,
Félelmeimtől irgalmad véd!

Áttört kezembe kezem teszem,
Ne engedj kérlek, ha elveszem.
Láncolj magadhoz örökre már,
Nincsen itt részem, nincs, ami vár.

Hű lenni nékem, tudom, nehéz,
De szívem lássad, hű lenni kész.
Járva az utat, ha botlanék,
Emelj magadhoz, keresztédért.”

**Így legyen,
Isten áldjon benneteket!**

**Somogyi Péter elnök-lelkipásztor:
A templomban, amit Isten Lelke szentel
meg, élő valóságként Jézus Krisztussal
találkozhatunk**

Elindultatok a hit útján

Krisztován Márton beosztott lelkipásztor az ifjakkal köszönti a konfirmáltakat

GYÜLEKEZETI ÉLETÜNK KÉPEKBEN

Alábbi összeállításunkban a legutóbbi Harangszó megjelenése óta eltelt időszak eseményeiről, alkalmairól tudósítunk képekben.

Igazán gazdag volt ez a néhány hónap, amióta a karácsonyi Fasori Harangszó megjelent, sok mindenért hálát adhattunk, de legfőképpen azért, hogy tavasszal újra nyílt szépen felújított templomunk, immár újra itt tarthatjuk az Istentiszteleteinket, alkalmainkat. Imádkozhattunk egyházunkért, előljáróinkért, gyülekezetünkért és egymásért is. Mindig lelki ajándék, amikor együtt lehetünk, együtt visszük Isten elé örömeinket, nehézségeinket, feladatainkat, megajándékozottságunkat. Tudjuk,

hogy Isten a gyülekezetbe hívott el bennünket, itt tud igazán építeni bennünket egyen-egyenként és közösségként is, itt tud tanítani, vigasztalni, bátorítani, vezetni a „keskeny úton.”

Jöjünk bátran a hétközi alkalmakra – nyári heteinkre is – a közösségépítő programokra, egyházzenei koncertekre, jótékonyági rendezvényekre, filmklubba, kézműves műhelybe, tésztakésztítő és Biblia-ismereti alkalmakra, aszerint, kinek-kinek mi áll a szívéhez legközelebb! Idősebbek és fiatalok is megtalálhatják a maguk közösségét itt, a Fasorban, ahol maga Jézus Krisztus „szerkeszt bennünket egybe”, s tapasztalhatjuk meg a lelki felüdülés idejét.

**Gyönyörködhetünk a legapróbb részletekig megújult templomunkban.
Hálát adunk, hogy újra itt vannak az Istentiszteletek!**

Somogyiné Ficsor Krisztina
lelkipásztor áldó Igét mond.

Presbíterek kiránduláson

Ha nyár, az a testi-lelki felüdülés ideje -
csendeseteinken sportolhattunk is.

**GÉPI INTELLIGENCIA
EMBERI ÉRTELEM
ISTENI BÖLCSESSÉG**

CSENDES NAP FÉRFIAKNAK

2024. március 9.
10:00 - 15:00

1071 Budapest, Városligeti fasor 5-7.

Köszönjük, ha regisztrálsz:
hivatal@fasor.hu
30/3278761
SZERETTEL VÁRUNK!

PATAKI ANDRÁS (lelkipásztor): Áhítat
DR. PATAKI BÉLA (a pasaréti
gyülekezet presbitera - egyetemi
docense, PhD): Hívó keresztények a
mesterséges intelligencia világában
PALOR JÁNOS (orgonaművész): Szongora
Improvizációk (koncert)
OSZLÁCS ENDRE (a szentendrei gyülekezet
lelkipásztora): Bizonyosságcelei

BUDAPESTI
FASORI
BIZONYOSÁGCELEI
GYÜLEKEZET

Az Igemagyarázatokat hallgatva
lelkileg együtt épültünk.

A társasjátékok által is
„egybeszerkesztett” minket Isten.

A hagyományos márciusi férfi
csendesnapunkon a mesterséges
intelligencia kihívásairól beszélt
dr. Pataki Béla, a pasaréti gyüle-
kezet presbitera, a Műszaki Egye-
tem docense, majd Oszlács Endre
szentendrei beosztott lelkész bi-
zonyoságtételét hallgathattuk meg.

Ez a kép az idei nyári csattogóvölgyi csendeshéten készült.

Arról, hogy milyen gondolatokat ébresztett a testvérekben az együtt töltött idő, a sok hallott igemagyarázat, a közös éneklés, játék, az egymással való beszélgetés- az erről szóló biznyságtételeket a 32.oldalon kezdődő összeállításunkban olvashatjuk.

Alább, az egyik résztvevő, Draskóczi Ágnes versét adjuk közre, amely szintén a csendes héten „született.”

Draskóczi Ágnes: A völgyben

A völgyben hegykoszorú ölel.
A völgyben mind mélyen vagyunk.
És néha csüggedten kérdezzük:
„Ó, hol vagy, Istenünk, Urunk?”

És vigasztaló szava szólal:
„Mindig veled vagyok, ne félj!
Mebátorítottalak sokszor;
te csak feltétlen bízz, s remélj!

A völgyből fölfelé visz csak az út,
gyere velem a hegyre fel,
elkötelezett kapcsolatban
csak rám, s az igémre figyelj.

Lásd, én örökkön szeretlek.
A teremtést, a világot
elméddel föl nem foghatod
ég madarát, a virágot...

Lásd, én erőt adok neked.
Milyennek ismersz, az számít csak.
Szabadításom ne feledd,
és fogadd áldásaimat.

Jézus hordozta bűneid,
a szenvedést ő viselte el.
Magasztalj engem épp ezért,
imádkozz és énekelj.

Maradandó mulandóban
is az Ige. Vigyázz, mi a tett,
mit néz szemed, mit szól a száj.
Jézus érted testté lett.”

Szárnyra kelünk, futunk, járunk.
Csendesedünk és lassulunk.
S feltétlen bizalmat adva
erőnk újítja Urunk.

Üzenet

Megköszönöm a Harangszó kedves olvasóinak, akik az elmúlt években megtisztelő figyelmükkel kísérték az *És akkor kérdezem* című kis rovatomat. Köszönöm a visszajelzéseket is, bátorítottak a parányi írások elkészítésére. Am bizonyára többen észrevették, hogy a legutóbbi számunkból a kis rovat kimaradt. Nem volt véletlen. Újítani szeretnék. Nem a kérdéseim fogytak el, csak ezután máshová tenném

a hangsúlyt a felvezető gondolataim után: Keresnék a Bibliából egy sokunkat érintő **üzenetet**, abban bízva, hogy célba ér:

Megesküdtem neked, és szövetségre léptem veled – így szól az én Uram, az Úr –, és te az enyém lettél.
(Ezékiel 16,8)

Dr. Széplaki György

„LÁBAM ELŐTT MÉCSES A TE IGÉD”

Interjú dr. Simongáti Győző főgondnokkal

Dr. Simongáti Győző 2009 óta tagja fasori gyülekezetünknek. Feleségével, Vajnai Gabriellával itt kértek áldást házasságukra, itt jutottak élő hitre, jártak hosszú éveken át a szerdai Biblia-órákra, és álltak be különféle szolgálatokba. Tíz éve választották meg pót-presbiternek, majd presbiternek, idén január óta a főgondnoki szolgálatot látja el. „Amikor megválasztottak, volt bennem egyfajta megnyugvás, ami mind a mai napig megvan, hogy ha Isten azt akarta, hogy álljak be ebbe a szolgálatba, akkor majd megadja azokat a helyzeteket, mondatokat, energiákat, gondolatokat, amelyek szükségesek a szolgálatom végzéséhez vagy ahhoz a munkához, amelyet általam akar itt elvégezni” – fogalmazott a vele készült interjúban. Alábbiakban új főgondnokunk gondolatait olvashatják a hitéről, a gyülekezetéről, a gyermeknevelésről, s arról, hogy miért fontos Jézus nyomdokaiban járnunk.

- Mi az az alap, amelyen állva végzed ezt a szolgálatot? Mennyire ért meglepetésként a főgondnoki tisztségre jelölés, s mi erősített meg abban, hogy igen-t mondj e tisztségre?

- Amikor a presbiteri ülésen megkérdezték, hogy vállalnám-e, akkor az első reakcióm az volt, hogy magamtól semmiképpen sem kívánom felvenni ezt a szolgálatot, de ha Isten akarata ez, akkor elfogadom a jelölést. Nagyon örültem, amikor Szabó Misi neve is felkerült a jelölt-listára, mert így volt ebben számomra egyfajta biztosíték arra, ha nem Istentől van, akkor megállít, nem engem választanak meg. Miután megválasztottak, az első gondolatom az volt, hogy „Uram, akkor nem értettem félre”, ezzel együtt mégis úgy éreztem, hogy „ez most rám szakadt”. Ugyanakkor volt

bennem egyfajta megnyugvás, ami mind a mai napig megvan, ha Isten akarata, hogy ebbe a szolgálatba beálljak, akkor majd megadja azokat a helyzeteket, mondatokat, energiákat, gondolatokat, amelyek szükségesek a szolgálatom végzéséhez, vagy ahhoz a munkához, amelyet általam akar itt, a Fasorban elvégezni. Igazából még a tanulás időszakát élem, és kérem Isten segítségét. Nem reflektorszerűen van előttem az út „megvilágítva”, hanem inkább úgy vagyok, ahogy az Ige mondja: „Lábam előtt mécses a Te igéd, ösvényem világossága”. Én sem látok előre, mint egy kivilágított sztrádán, hanem mindig csak az előttem álló feladatot látom, s abban Isten kis mécseseit. Lépésről-lépésre haladok előre. Nem tudom azt mondani, hogy van egy vízióm a főgondnoki szolgálatról, inkább naponta igyekszem helytállni a hétköznapi, adminisztratív ügyekben az Ige világosságában. Igyekszem lelki oldalról is megközelíteni a feladataimat. Mondok egy példát. A konfirmáció kapcsán arra indított Isten, hogy menjek, és ismerjem meg a konfirmandusokat, a fiatalokat és a felnőtteket is, hogy ne akkor lássam őket először, amikor a konfirmációi Istentiszteleten a gyülekezet nevében köszöntöm őket. Fel is kerestem őket, találkoztam velük, a fiatalokkal kicsit távolságtartóan sikerült a beszélgetés, a felnőttekkel közvetlenebbül, mégis öröm volt bennem, hogy tudtam hozzájuk szólni, egy-másfél órát töltöttünk együtt, s valamennyi képet kaptam az ő egyéniségükről, habitusukról. Ezáltal a konfirmációi ünnepi alkalmon közvetlenebbül, már mint személyes ismerősük köszönhettem őket a templomban. Nyilván velük és másokkal is lehetne sokkal több időt tölteni, s remélhetőleg lesz még erre alkalom, de ez arra is példa, hogy ez a találkozó „egy kis mécses” volt a szolgálatomban. Sok mindent nem látok előre, nem tudom előre, éppen ezért

arra kértem a presbitereket, s mindenkit, akivel magánbeszélgetésen részt vettem, imádkozzanak értem, hogy az ÚR adjon nekem mindig halló fület, engedelmes szívet, hogy meghalljam, mit akar tőlem, meghalljam, hogy éppen mire hív, meg-lássam ezeket a kis mécseseket, s amit megláttatott velem, s megértettem, azokat ne legyek rest megcselekedni. A Jézussal való közösséget tartom a legfontosabbnak, ebből merítek naponta erőt. Igyekszem nem elszakadni tőle, igyekszem nem a magam feje után menni. Persze néha el-indulok a magam dolgaiban, de hála neki, időről-időre megállít vagy eszembe juttatja, ezt nem így kellene, hanem amúgy, és akkor arra indulok el.

– Hogyan, mikor jutottál hitre? Hogyan kerültél a Faszorba?

– Mindkét nagymamám mélyen elköte-lezett, élő hitű emberként gyakorolta a

vallását, az egyik római katolikusként, a másik reformátusként, gyermekkoromban azonban nem érintett meg a hit. Fiatal fel-nőttként is még egy ideig a keleti dolgok foglalkoztattak. A változás azt követően következett be az életemben, hogy felesé-gem, Gabi, aki református volt, szeretett volna konfirmálni, s jelentkezett a Faszor konfirmációi előkészítői tanfolyamára. Azt mondtam magamban, hogy jó, akkor én is meghallgatom, hogy mit mond egy református lelkipásztor, s együtt jöttünk az alkalmakra. Mindkettőnket megérintettek azok a hitbéli dolgok, hitigazságok, ame-lyeket hallottunk, és elköteleződünk Jézus Krisztus mellett. Így tudtunk kiállni 2010-ben a gyülekezet elé, s tettünk konfirmá-ciói fogadalmat. Ezt követően éveken keresztül jártunk a szerdai Biblia-órákra, egészen addig, amíg a gyerekeink meg nem érkeztek a családba. Beálltam az irat-misszióba, nagyon sok hitmélyítő könyvet, Biblia-magyarázatot, Cseri Kálmán ige-

A Simongáti család - Református hitben nevelik gyermekeiket, a fiúk református iskolába járnak, a család együtt olvassa reggelente a Bibliát, együtt imádkoznak, és természetesen együtt járnak Istentiszteletre.

hirdetést, keresztény irodalmat olvastunk Gabival együtt, amelyek meghatározóak a formáltatásunkban. Egy markáns változás életünk ezen szakaszában az volt, hogy megváltozott a baráti társaságunk, elhagytuk azokat az összejöveleteket, amelyek stílusa már nem felelt meg elhívásunknak. Ezekből kiszálltunk, s alapvetően a tanulás időszaka jött Isten iskolájában. Nagy kedvencem volt a Keresztkérdések tanfolyam csendesnapjaira a főzés, éveken át mi főztünk, volt, hogy 60-70 személyre. Gabi nagyon szerette, én kis kuktaként segédkeztem mellette.

– Két gyermeket neveltek Gabival, hogy látod, a fiaitoknak is át tudjátok adni azt a hitet, amely bennetek van?

– Gergő most májusban volt 8 éves, Lalo novemberben lesz 10 éves. A világ két legszebb gyereke. Amikor benne voltunk az örökbefogadási folyamatban, akkor azt mondták nekünk, hogy a gyerekeknek keresnek szülőt, s nem a bejelentkezett szülőknek keresnek gyerekeket. Ekkor már mi is így gondolkoztunk, és már tudtunk úgy imádkozni, hogy Isten hozza elénk azokat a gyerekeket, vagy azt a gyereket, akinek miránk van szüksége, mert Isten úgy formált bennünket, hogy erre mi vagyunk a legalkalmasabbak. Úgyhogy most a kétgyermekes szülők kihívásokkal teli életét éljük. Református hitben neveljük őket, református iskolába járnak, látják, hogy reggelente olvassuk a Bibliát, imádkozunk. Étkezések előtt ők is velünk együtt adnak hálát, s ott van az esti hálaadás, bűnbánat, imádság, mind a négyen közösen imádkozunk. Mindketten már a saját szavaikkal imádkoznak, látszik, hogy lélekben is fejlődnek, sok mindent értenek, nagyon aranyosak. Tudják, hogy nem a vér szerinti gyermekeink, a kezdetektől tisztában vannak ezzel, mindig a koruknak megfelelően beszéltünk nekik erről. Biztos, hogy ezzel kapcsolatban lesz még sok kérdésük, de éppen ezért később nem fogja őket meglepetésként érni. Mi is próbálunk

nekik példát adni, ha pedig valamit mégsem csinálunk jól, könyörgünk, hogy Isten ezeket fedezze el. Jönnek velünk a vasárnapi Istentiszteletre – már amikor nem betegek – látják, hogy vasárnap nyakkendő van rajtam, ami egyébként mások nincs, tehát érzik a vasárnapi Istentisztelet ünnepe megszentelését, és igyekszünk őket is nem hétköznapi ruhába öltöztetni, ami azért nagyon nehéz, mert tudom, hogy utána mennek ki focizni. Sok mindent látnak, láthatnak belőlünk, jót, rosszat egyaránt, és hát mi meg azért könyörgünk, hogy ebből a jó maradjon meg bennük, a rosszat pedig törölje ki Isten a gondolataikból.

– Mi ad erőt a gyülekezetben végzett szolgálatodban, hogy látod, milyen módon épülhet leginkább a közösségünk?

– A mai körülmények kapcsán sokszor jut eszembe: Mit tenne ma Jézus? Hogyan szólítaná meg az embereket, hogyan használná a Facebookot, az Instagramot, a Tiktok-ot, amikkel nyilvánvalóan tisztában lenne, ha mostani tanítványai közé jönne el. Azt gondolom, ezekről azért nincs szó a Bibliában, mert nem ez az igazából fontos. Azzal foglalkozunk, ami benne van, Jézus példájának követésével. A példa-

NÉVJEGY

Dr. Simongáti Győző hajótervező mérnök, egyetemi oktató, Phd, a Budapesti Műszaki és Gazdaságtudományi Egyetem docense, a Repüléstudományi és Hajózási Tanszékének tanszékvezető-helyettese. 1973-ban született. Felesége: Vajnai Gabriella, akivel 2009-ben kötött házasságot, két fiú gyermeket nevelnek, Gergőt (8 éves) és Lalot (9,5 éves)

Hitvallása: Szeretnék a mi Urunk, Jézus elhívásának és megváltásának hálaiból eleget tenni, hozzá hű maradni, s egyre inkább csak azt csinálni, ami az Ő akarat.

dásra és a példamutatásra van szükségünk. Kövessük Jézust! A Bibliából merítsünk, mert ez olyan kincsestár, amely a mában is minden helyzetünkre kínál – még hozzá Isten szerinti – megoldást. Jézus maga mondja: „Mert példát adtam néktek, hogy amiképpen én cselekedtem veletek, ti is akképpen cselekedjétek. Bizony, bizony mondom nektek, a szolgáló nem nagyobb

az ő Uránál, sem a követ nem nagyobb annál, aki azt küldte. Ha tudjátok ezeket, boldogok lesztek, ha cselekszitek ezeket.” (János 13, 15-17.) Ha Jézus és a Biblia valamennyi tanítását jobban tanulmányozzuk, akkor több választ nyerünk a mai kérdéseinkre is.

Cseke Hajnalka

Az Úr közelségét tudjam mindenben átélni!

Miért írod ezt most? Kinek a dicsőségét szeretnéd megmutatni? A te belső egőd hajt, vagy azt a mérhetetlen melegséget szeretnéd megmutatni, amiben csak Isten tud részesíteni?

Muszáj voltam feltenni a kérdést önmagamnak, mielőtt hozzákezdtem, bár napok óta dolgozott bennem, hogy átadjam, próbáljam leírni azt a mérhetetlen átölelést, amit Csattogó völgyben adott az Úr. Imában kértem, hogy csak azt írjam, ami a Teremtő dicséretéről és megmutatkozásáról szól.

Melegsége reggeltől estig tart. Vajon az én melegségem meddig tart? Reggel már érzik a körülöttem lévőket, ezt tudom átadni a környezetemnek? S mikor fárad ki, éjszaka is tart, ha fel kell ébredni a legmélyebb álmomból valamelyik gyerkőchöz? Sajnos nem. (De úgy szeretném, olyan jó belekapaszkodni ebbe az Ige-részbe, s olyan könnyűnek tűnik így.

Mert az Úr erőt ad mindenhez, ahhoz is, hogy ne lankadjon el az általa kapott melegségem.

Pedig Ő adja folyamatosan, de Somogyi Péter szavaival élve észre vesszük-e, vagy elfeledkezünk arról, aki Ő, s amit látunk, a csodálatos teremtett világ? Ott Csattogó völgyben nem lehetett elfeledkezni, benne volt a hegyekben, a nap simogató melegségében, az este enyhülést adó hűvösében, a szellőben, az eső frissítő cseppjeiben, a patak csordogálásában, a zenés tornában, a szemekben, a mosolyokban, a mélységes személyes történetekben. Voltak pillanatok, percek, amikor olyan erőt adott az Úr, hogy valóban, mint a sas, úgy kelt szárnyra a lelkem. Ezt hoztam el Csattogó völgyből és ezt szeretném megőrizni, ezért imádkozom minden nap, hogy az Úr közelségét tudjam mindenben átélni, s ne lankadjak az imában, az Ige olvasásában.

Szentpéteriné Halász Zita

„Erőt adott az ÚR, szárnyra kelt a lelkünk.”

A fenti bizonyágtétel nyári csendeshetünkről szól. Arról, hogy kit, miként szólított meg az ÚR, az Ige, és milyen lelki ajándékokat kapott, beszámolunk a 32. oldalon kezdődő összeállításunkban olvasható.

TEMPLOMFESTŐK

Akik értünk és nekünk dolgoztak

Hét vidám emberrel ülök a gyülekezeti termünkben, mikor ezt az interjút készítem. Sokat nevetnek, miközben egy nagy munka befejezéséről beszélgetünk. Éppen kész vannak templomunk restaurálásával. Ők festették újra a gyönyörű mintákat. Tavasz végén beszélgetünk, és most ősszel jelenik meg ez a riport a Harangszóban. Császárné Kelemen Klaudia, Császár Dániel, Kemény Erika, Bárdos Katalin, Soós Kratancsik Krisztina, Bódi Marianna, Burgyán Ildikó voltak azok, akik hónapokig fent festettek a magasban is, hogy aztán mi gyönyörködhesünk újra a megújult templomban. Ők szólalnak meg riportunkban, egy-egy kérdésre többek válaszát is közreadjuk. De hogy is történt mindez?

Kiderül, hogyan dolgoztak legutóbb a Huba utcai templomban a XIII. kerületben, a Szegedi Dómban, a Váci Székesegyházban, a Magyar Operaházban, a Vigadóban, a Zeneakadémián és még sok helyen az országban, de így együtt, és ilyen nagy számban most először van együtt ez a csapat!

- Miért vettek részt ennyien itt, a munkán? Sietni kellett a befejezéssel vagy nagy ez a templom?

- Igazából ez a létszám ide tökéletesen elég volt, rendkívül flottul haladtunk, nagyon-nagyon jó kis csapat volt. Nagyon szerettünk így együtt dolgozni.

- Olyan mosolygósnak látok mindenkit és örömtelinek. Ez a munkával függ össze, vagy pedig a közösséggel?

- Is-is. Nagyon fontos az, hogy kikkel dolgozunk együtt, nem mindegy, hogy ha valaki nem kedveli a másikat, hiszen napi szinten kell együtt dolgozni nyolc-tíz órában. Így mi nagyon-nagyon szeretjük egymást, jól működünk együtt, segítjük egymást.

- Ismerték ezt a templomot korábbról? Tudták, hogy milyen díszítések vannak?

- Csak kívülről. Nagyon szeretem az ilyen aprólékos mintákat, és kívülről már egyébként is nagyon szépek láttam, de bent még sosem voltam.

- Még nem jártam itt. De most aztán alaposan megismertem. / Testvérem nyolc éven keresztül járt ide, minden hétfőn jött

istentiszteletre. Ide járt a Juliannába.

- Milyenek találták a templom mintáit? Mennyire volt nehéz a festése?

- Szuper volt. / - Nagyon jó volt festeni./ Nagyon tetszett, hogy kifestettem azokat a kisebb fajtákat, a kicsiket, amelyeken koszorú van.

- És milyen magasan volt?

- Egész fent, a kupolában.

- Pontosan ez az! Nekem oda fölneznis is sok, nemhogy fölmászni, és ott festeni!

- Egyébként még a munkásoknak is. Állvány volt, és akkor biztonságos volt.

- Állva lehetett csinálni?

- Meg ülve is. / Ülve is, meg fekvé is. / Én itt gipszesként kezdtem el, mint egy szobrászként, és aztán, betanítottak a lányok, úgyhogy a végén már én is aranyoztam, meg metáloztam, sablonoztam, és én is festettem a nagy kör körül párat. /- Én is először a metálozással kezdtem, ezeket a nagy tárcsákat metáloztuk, meg a sok kis gyöngyöt, két oldalt a hevederben, azután pedig a sablonozást. Tehát a festést ugyan-ebben a hevederben egész főnről végig

le. Most a végén meg már mindannyian lent vagyunk a földszinten, illetve az első emeleten a pulpitusos szószéket díszítjük. Az aprólékosabb, meg odafigyelősebb is. / Ugyanezt tudom elmondani. Nekem eddig, az elmúlt 20 év alatt ez volt a kedvenc templomom. Nagyon szeretem az ilyen kis kacskaringós mintákat! Az üvegablakok is gyönyörűek, azokat külön lefotóztam, mert nagyon szerettem.

- Igen, és azok már korábban fel lettek újítva!

- Igen, de a lépcsőházakban és a korlátokban is benne vannak ezek a kis kovácsolt minták. Úgyhogy, szerintem, ez egy gyönyörű templom, nagyon különleges! Nekem is óriási élmény volt! Én az építési terület minden fokán megfordultam a kupolától kezdve az aljáig.

- A kupolát ki csinálta?

- Mindenki. A kupola közös munka volt. Én metálozással kezdtem a rozettákat, illetve a kis bogyósorokat a hevederével, de a kupolában is dolgoztam, illetve a nagytondókból hatot én készítettem el a koszorúval együtt, és most, ugye, lent voltam a szószék környékén a befejezésre. Élmény volt, azt tudom mondani. Nagyon tetszett. Amúgy díszítőfestő végzettségű vagyok,

de nagyon régóta nem dolgoztam a szakmában. Köszönöm szépen, hogy itt lehettem.

- Egymásnak segítettünk. Ha valaki nem ért föl, akkor egyik helyről a másikra odamentünk, és azt a három métert „fölsablonáltuk” neki, vagy ha oda nem értünk le, mert mondjuk egy kicsit alacsonyabb, mint mondjuk én, akkor ő „tekeredett” oda be. Szóval, minden apró problémát meg tudtunk oldani. Ha nem, akkor azonnal jöttek segíteni. Nagyon ki kell emelni Strang József embereit is, akik azonnal jöttek segíteni: Zoli, Józsi és Sanyi is. Le a kalappal minden embere előtt! Amikor először idejöttem, nem hittem el, hogy ilyen létezik.

- Egyszer leszakadt rájuk ez a vakolat. Amikor a nagy csillárt leeresztették. Szó szerint, mivel alul voltam, rájuk szakadt az egész, és olyan készségesen tartották a csillárt. Mi is ott voltunk a közelükben, de mi védve voltunk. Mégis az volt az első kérdésük, hogy „jól vagytok?” „mindenki jól van?” Miközben rájuk szakadt, ők kérdezték tőlünk, jól vagyunk-e. Közben tartották a csillárt hűségesen, pedig azért nem kevés vakolat hullott le. Mintegy zsigerből cselekedtek. Mindenki más eldobta volna, ha „szakad a dolog”, ők azonban megmentették. Nagyon-nagyon szeretjük ezt a csapatot.

- Én azt gondoltam, hogy csak javítják a mintákat, de mindet újra festették?

- Első körben pauszpapírral levettük a mintát, hazavittük, és egy hatalmas fóliára lett átrajzolva. Azután ki kellett találni, hogyan lesz felosztva a minta, hogy ki tudjuk vágni, meg föl is tudjuk helyezni. Otthon kitaláltam, hogy hol legyen megvágva, hol a legegyszerűbb összepasszítni, még hogyha torzulás is van az ívben. Utána behoztam. Ahol a vakolat is lejött, ott nem is lehetett volna másképp, csak újrafesteni.

A templomfestők csapata

„Igazából az egész egy élmény volt. Nem volt olyan ember közöttünk, aki ne szeretett volna ide bejárni, nagyon szomorúak vagyunk, hogy véget ért ez a munka.”

- Szeretnének még valamit megosztani?

- Igazából az egész egy élmény volt. Nem volt olyan ember közülünk, aki ne szeretett volna ide bejárni, nagyon szomorúak vagyunk, hogy véget ért ez a munka.

- Szeretném megköszönni, hogy azt a kis öltözőrészt biztosították a számunkra, mert annyira összehozott minket, hogy ott úgy egy helyen tudtunk lenni, és hogy volt illemhely, amit tudtunk használni, és mindent, tényleg meg tudtunk oldani. / Mivel az egy kisebb terület, így még jobban összekovácsolt minket, és mindent meg tudtunk beszélni.

- Mit jelentett önök számára az, hogy templomban dolgoznak?

- Elsősorban, szerintem, a munkaterületet nézzük. Tehát rendben van, tudjuk azt, hogy egy templomban dolgozunk, és Isten házában dolgozunk. De elsősorban mindig csak a munka lebeg a szemünk előtt, és hogy mi a feladat. És talán utána is. Sze-

rintem, ha most már innen elmegyünk, máshogy nézünk rá. / Szerintem az is számít, hogy amíg folyamatában van a munka, addig aprólékosan haladunk, jobb kéz, bal kéz, itt-ott, ezen az oldalon, azon az oldalon. És amikor véglegesen „egyben van az egész”, akkor látjuk át, hogy mekkora munkát végeztünk. Az egész akkor nyer értelmet. / Három hete még munkafelület volt, és kihívásokkal teli. Most, hogy már igazából tényleg a végén járunk, most lett számunkra is látható igazán az ÚR-asztala, vagy a szószerk. / Igen! Addig egy munkaterület volt. Tele megoldandó feladatokkal. És amikor bizonyos területeket már megcsináltunk, akkor nyerte el újra az értelmet.

Kívánom, hogy mindenki számára elnyerje az értelmet először, vagy újra! Kívánom, és imádkozom érte, hogy meglássuk általa is, Isten hatalmát, dicsőségét, szépségét, kegyelmét, jóságát, szentségét és irántunk való szeretetét!

Somogyiné Ficsor Krisztina

Mesetábor & Mesés égbolt

**„Kezdetben teremtette Isten az eget és a földet....”
(1 Mózés 1.)**

A mi kis Mesetáborunkban ezen a nyáron egy „Mesés égbolt” és egy csillagászati kaland vette kezdetét 50 drága gyermekkel és 6 lelkes felnőttel.

A kalandvágy új hetet, új napokat, új élményeket, új barátságokat, új szeretetet teremtett bennünk, egymás között...

Sokat tanulhattunk, játszhattunk, kézműves foglalkozásokon vettünk részt. Sok közös élmény, sok-sok nevetés, vidám-

ság...felsorolhatatlan szép pillanatok jellemezték a hetet.

Valahogyan minden áldottan alakult összhangban, békességben...

A világegyetem összhangja hirdesse továbbra is nekünk a bölcs alkotót és fenntartót!

Áldás Békesség, szeretettel!

Maya néni, Melinda néni, Juli néni

100 ÉVES A HAJNAL CSERKÉSZCSAPAT

„Felelősséggel tartozom Isten, hazám és embertársaim felé”

Hogyan mentették meg a csapatzászlót a feloszlatás idején, 1948-ban? Mit jelent a cselekedve tanulás? Miért jó cserkészkedni a 21. században? Ezekre a kérdésekre is választ kaptunk az évfordulón. A 270. Hajnal cserkészcsapat május 26-án tartotta megalakulásának 100. évfordulóját. Ezen a jeles napon velük együtt ünnepelt a gyülekezet és a meghívott vendégek. Az istentiszteleten együtt énekeltek a *Fel barátim, drága Jézus* kezdetű éneket. A cserkészek bográcsban főzött gulyáslevesvel vártak mindenkit ebédre a Julianna iskola udvarán, majd – a zászlófelvonás után – a gyerekek „nyakkendőharcot” játszottak a cserkészekkel. A tornateremben berendezett tábori konyha sátor, tábori pólók és tablók nyújtottak bepillantást a csapat kalandos életébe, igazi cserkészfortélyokkal lehetett megismerkedni.

Az iskola dísztermében az érdeklődők egy érdekes kiállítást láthattak, amely a csapat múltját – a kezdetektől az újjaalakuláson át, majd az elmúlt 10 év eseményeit – mutatta be dokumentumok, fotók és emléktárgyak segítségével.

A délutáni pódiumbeszélgetésen Somogyi Péter elnök-lelkipásztor, Diószegi Keve csapatparancsnok és Gurzó Gyöngyi beszélgettek a fásori cserkészlet múltjáról, jelenéről és jövőjéről. Felidéztek, hogy a 270. Hajnal cserkészcsapat 1923-ban alakult meg a budapest-fásori református gyülekezetben. Ebben az évben került Szabó Imre a gyülekezetbe, aki fenntartó vezetőként végig támogatta és szívéen hordozta a csapat ügyét. Kezdetben három korosztály őrsei, majd 4 évvel a megalakulás után már 240 cserkész volt a csapatban. 1948-ban belügyminiszeri rendelet-

tel beszüntették a cserkészletet, minden egyebet is államosítottak, így a Julianna iskolát is elvették. Molnár István csapat-tag ekkor betört a lezárt iskolába (egykori cserkészotthonába) és kihozott, amit csak tudott – iratokat, cserkészanyagokat – a magára tekint zászlót az inge alatt hozta el. A megmentett emlékeket otthon őrizte a rendszerváltásig. Az ő vezetésével indult újra a csapat 1990-ben, de csak néhány évig működött.

A Julianna iskola dísztermében elhelyezett kiállítás bemutatta a csapat történetét, az 1920-as, 30-as évek cserkészeinek életét. A csapat első tábora látható egy képgyűjteményen 1924-ből. A templom udvarán sorakozó cserkészekről készült fotók, oklevelek, emléklapok, tábori naplók, rajzok, korabeli könyvek őrzik az elődök emlékét. Egy kép a tiszti kaszinóban készült, rajta

gróf Teleki Pál, egykori miniszterelnök, tiszteletbeli főcserkész. A fotó hátoldalán saját kezű aláírása és üzenete is szerepel: „Akik a cserkészmozgalmat támogatták.” 2014-ben a gyülekezet összefogásában újraalakult a 270. Hajnal cserkészcsapat, 3 őrssel, öt-hat felnőtt és tíz gyerek taggal. Eleinte más csapatok segítségével táboroztak együtt, de később önfenntartó lett a Hajnal. Jelenleg virágzó közösségi élet folyik, 5 órs működik, hetente tartanak őrsgyűléseket a Juliannában, nyáron 40 fővel járnak táborozni, tavasszal és ősszel egy-egy 3 napos portyára mennek. A nyári táborba lehet csatlakozni (elköteleződés nélkül is) várnak mindenkit.

A cserkész módszer nem változott 100 év alatt, ennek öt fő eleme az őrsi rendszer, a fogadalom és törvények, a folyamatos és ösztönző, vonzó programok (főleg a természetben), a magyar kultúra ápolása, hagyományörzés, és a cselekedve tanulás (nem-formális nevelés).

A természetszeretet és a testvéries közösség által építik a bizalmat, hogy a fasori cserkészcsapatba járó gyerekek is bekapcsolódjanak a gyülekezet életébe, a gyülekezeti családok és gyerekek számára pedig a cserkészlet egy rendszeres lehetőség a városi közegekből való kikapcsolódásra.

A kerekasztal-beszélgetésen Somogyi Péter azt a bibliai üzenetet emelte ki, amely

Jézus növekedéséről szól: „*Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.*” (Lk 2,52) „Tehát nemcsak lelkileg, nemcsak testileg, nemcsak szellemileg lehet növekedni, hanem ennek a hármasságának a cserkészletben nagyon jól és különös módon megjelenik” – fogalmazott.

Diószegi Keve az újraalakulás óta az első olyan csapatparancsnok, aki itt, a Fasorban kezdett el cserkészkedni kisiskolásként. A gyülekezet szándéka, hogy „a mi cserkészcsapatunk maradjon meg evangéliumi cserkészcsapatnak”, gyermekeinknek, fiataljainknak lehetőséget adjunk, hogy önmaguk folyamatos nevelése által az Isten felé növekedjenek. „Az a hajnal, ami a csapat nevében is benne van, ragyogjon fel Jézuson keresztül mások számára is.” Szeptember végén rendezik meg az évek óta hagyománnyá vált Palacsinta túrát, melyre szeretettel várnak minden érdeklődőt. A főváros-környéki kiránduláson bárki kötetlen formában megismerkedhet a cserkészlettel és a csapat tagjaival, vezetőivel.

További tudnivalók a csapatról a fasor.hu honlap cserkész menüpontjában találhatóak.

Halász Kinga

A cserkésznapon gazdag program várta a résztvevőket, az egyik beszélgetésen: Diószegi Keve, Gurzó Gyöngyi és Somogyi Péter elnök-lelkipásztor.

Interjú Diószegi Keve csapatparancsnokkal

- Tíz éve vagy a csapat tagja, mit tanultál, tapasztaltál a cserkészetben, amit máshol nem?

– Számomra a cserkészlet az elmúlt években egy olyan hivatássá formálódott, amit mindenki számára csak ajánlani tudok. Tíz évesen voltam az első táboromban kiscserkészként, ahol rögtön bekerültünk a mély vízbe az őrstársaimmal együtt. Megtanultam értékelni az alapvetőnek hitt, de létfontosságú dolgokat, például azt, hogy a vizet a forrástól kannákban el kell pipelni a táborig, később pedig be kell osztani, hogy jusson mindenkinek elegendő. Megtanultam térképet olvasni, tájékozódni az erdőben, tüzet rakni, csomózni, sátrat állítani és a cserkésztvény 10 pontját. Aból többek között azt, hogy felelősséggel tartozom Isten, hazám és embertársaim felé. Ilyen dolgokat a hétköznapokban, más környezetben nem tapasztaltam sehol.

– Szerinted miért lehet vonzó a cserkészlet a mai fiataloknak, a digitális kor gyermekeinek?

A cserkészlet a 21. századi gyermekeknek is vonzó, mert kiemeli őket a hétköznapokból egy olyan környezetbe, ahol szabadabban, de a 100 év alatt kipróbált és bevált keretek között fejleszthetik készségeiket. A cserkészlet egy olyan életúton kíséri a mozgalom tagjait, mely az Isten-haza-em-

Diószegi Keve

bertárs hármas alapértékét követi, és a nevelési munka keresztény közegben, fiatal kortársak vezetésével, összetartó testvéries közösségben, nagyrészt a természetben folyik.

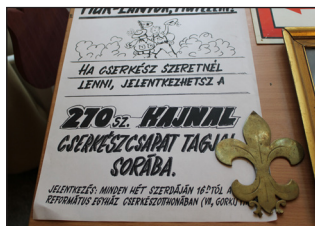
A mai generáció ingerküszöbét nehez megugrani, viszont azzal, hogy olyan dolgokat tudnak kipróbálni, amelyet városi környezetben nem (táborúzás, éjszakai őrseg, nomád táborozás, tábori építmények felállítás, szellemi és fizikai próbatételek), a cserkészlet minden generáció számára izgalmas marad. A cserkészlet több mint egy szakkör, ez egy életforma, egy látásmód, amely a gyerekeket játékos tanulással a későbbi felnőtt életükben előforduló kihívásokra készíti fel.

A cserkészlet 1908-ban indult el, hazánkban 1910-ben. A világ több mint 200 országában 38 millió cserkésztestület egyesítő közösség fő célja, hogy segítse a fiatalokat, hogy a társadalom elkötelezett, felelős, egészséges polgáraivá váljanak. A Magyar Cserkészszövetség 300 csapatában körülbelül 10 ezer cserkész tevékenykedik országszerte.

A cserkészlet 1908-ban indult el, hazánkban 1910-ben. A világ több mint 200 országában 38 millió cserkésztestület egyesítő közösség fő célja, hogy segítse a fiatalokat, hogy a társadalom elkötelezett, felelős, egészséges polgáraivá váljanak. A Magyar Cserkészszövetség 300 csapatában körülbelül 10 ezer cserkész tevékenykedik országszerte.

Virágzó a közösségi élet

Hajnal cserkészcsapat felhívás

JELNYELVI GYŰLEKEZET

„...Mint titkos bánya mélyében, formálja terveit...”

Ünnepi félév a jelnyelvi gyülekezetben

Amikor keresztelőre vagy konfirmációra gyűlünk össze a jelnyelvi gyülekezetben, olyan egyszerűnek és világosnak, természetesnek tűnik minden. A konfirmandusok alaposan felkészültek, a keresztelős család hozza a finom tortát, Becske Ibolya, Toronyi Oszkárné Zsuzsa, Bálint Árpádné Anna lábai sebesen futnak, kezeik és gondolataik is nagy aktivitásban vannak, hogy minden idejében készen legyen. Gyermekfelügyeletre is szükség van, így Borbély Magdolna és Krisztován Klaudia is elfoglalják aktuális őrhelyüket. Pálúr János testvér kezei alatt ünnepélyesen és fenségesen harsan fel az orgona, miközben Aranyos Béla presbiter testvér szorgalmasan „kattogatja” csúcstechnológiás fényképezőgépét. Ezzel párhuzamosan Korencsy Tamás, Kulcsár Artúr és Vitéz Bálint az élő közvetítésen dolgoznak, hogy akik a világhálón szeretnék megnézni, mit végzett el az Úr a jelnyelvi gyülekezetben, azok se várokozzanak hiába.

Katonás rend, minden egyszerű és természetes, pedig valójában sok éves, szövevényes történetek egy kis szelete, gyümölcse az, amit ilyenkor láthatunk a Városligeti fásor templomában.

Halász Leila május 26-án, Laudon Sára pedig június 30-án tett konfirmációs vizsgát. Mindketten abban az iskolai tanévben kezdték el a készülést, amikor megjelent a koronavírus-járvány.

Tóth Adrienn Heléna keresztelőjét július 14-én tartottuk, ez a történet is a teljes kijárási tilalom idején indult. Van ok a hálaadásra, mert ezek az események bizonyságok arra, hogy ha a tanuló iskolát vált is, megmaradhat a kapcsolat.

Sára két év után Kistarcsán folytatta tanulmányait, konfirmandusként viszont nem vesztettem el. Adrienn pedig csak egyetlen tanévben volt a hittanosom, az édesanya viszont azóta is támogatja anyagilag a Fásori Siketmissziót, és a hosszú járványos időszak, s a templom belső felújítása után most keresztelési istentiszteleten lehattunk együtt. Ne feledkezzünk el arról sem, hogy Leila, Sára és Adrienn is egyfős hittancsoportba jártak, és most bizonyágot tettek hitükről! Tehát van értelme az egyfős állami hittancsoportoknak is, éppen annyira, amennyire a Jó Pásztorunk is

fontos minden juh, és mindegyiknek személyesen néz utána. Így teszek én is, amikor tanítok, „lelkigondozok” vagy amikor hívogatok istentiszteleteinkre. Volt részem meglepetésekben most is, mert voltak, akik meghallották a Jó Pásztor hívását: „Ímé, az ajtó előtt állok és zörgetek, ha valaki meghallja az én szót, és megnyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és velem vacsorálok, és ő énelem.” (Jel. 3:20).

Marton Piroska
missziós beosztott lelkipásztor

Tóth Adrienn Heléna
keresztelési istentisztelete.
Csoportkép, 2024. július 14.

Adriennnt abban az iskolai tanévben ismertem meg, amikor váratlanul betört a **Koronavírus-járvány**. Bezártak az iskolák, elkezdődött a digitális oktatás korszaka, így felhívtam telefonon az édesanyát, Kádár Mónikát. Akkor az Úr a Szentlélek által úgy munkálkodott, hogy nemcsak a digitális oktatás nehézségeiről, hanem a keresztesítés lehetőségéről is beszélünk, sőt azokról az anyagi nehézségekről is, amelyeket a járvány hozott a gyülekezetek életébe azzal, hogy zárva maradtak a templomajtóik, és a perselyek hiába várták az adományokat. A személyes találkozás útjából még sokáig nem gördültek el az akadályok, mert amellet, hogy a koronavírus-járvány továbbra sem akart tágítani

Tóth Adrienn
Helénát
keresztelési
Marton Piroksa
lelkipásztor.

Ha a gyermek nagyobb, akkor őt is fel kell készíteni a keresztesítésre. Adrikának is voltak kérdései, hogy mi fog ott történni.

mellőlünk, Adrienn ösztől másik iskolába került. Szomorú voltam, mert Adrika első osztályosként azt is értette, hogy mi a bűn és a bűnbocsánat, és az órákon azt tapasztaltam, hogy otthon is fontos náluk a Biblia. Sok hónappal később a lelkészi hivatalban derült ki számomra, hogy az édesanya havonta utal támogatást a Fasori Siketmissziónak, már azóta, hogy telefonon először beszélünk. Nagy hála és öröm volt a szívemben, majd ezt követően többször is ellátogattam hozzájuk, és a család is több alkalommal eljött az Isten házába. A keresztesítés istentiszteleten velünk volt Fegyver Botond konfirmandus, és Adrienn iskolájából is eljött két gyermek a családjával. A finom és izletes torta és a sok szeretmény mellett sokáig voltunk együtt szeretközösségben, hálaival a szívünkben.

Laudon Sára konfirmációja.
Csoportkép, 2024. június 30.

Sára ötödik osztályos volt, amikor találkoztunk. A Koronavírus-járvány okozta helyzetben a család felső tagozatos iskolát keresett, és nem találtak mást, így került gyermekük Budapestre. Sára boldogan köszöntött, ahányszor csak meglátott: „Áldás, békesség!” Vidám volt és nagyon lelkes, Dávid és Góliát története volt a kedvence. Osztályából egyedül ő járt hittanra, és egy év után már két újdonsült barátnőjét is hozta volna magával, de nem minden szülő örül az ilyen lelkes biznyságtévőnek... Az iskola nem jött be, így két év

Laudon Sára válaszol a kérdésekre

után Sára a lakóhelyén, Kistarcsán kezdte a hetedik osztályt, de ahogy az édesanya is fogalmazott, bizonyára volt valami ér-

telme és célja ennek a kitérőnek. És valóban, mert nekünk találkozunk kellett, így rendelte az Úr, és a történetem a családdal itt nem ért véget. A távolság ellenére Sára nálam készült fel a konfirmációra. Persze a szülők és a nagymama is sokat tettek azért, hogy Sára, az ifjú harcos tudásában gyarapodjon és megerősödjön bizonyosságtételében, hogy ő a Seregek Urának a nevében harcol továbbra is az élet Góliátjai ellen. A nagy napra összesereglett Sára egész családja, látszott, hogy milyen fontos számukra a hitélet.

Kilenc évig tanítottam Leilát, és az osztályából egyedül ő járt hittanra. Leila nehéz családi helyzete miatt kevés vendéget tudott hívni, de kárpótolták őt a szép számmal érkezett fasori testvérek, köztük három lelkipásztor. Az iskola tanárai közül is jöttek meglepetés-vendégek, többek között az alsós osztályfőnöke, Bóiné Nagy Annamária, valamint Izbéki Gábor történelemtanár, aki egyben az őrbottyáni gyülekezet presbitere is. Hittanos tanulók is ünnepeltek velünk, közülük Merse Fe-

Leila mindig kiválóan tanult az iskolában, évente járt tanulmányi versenyekre, szép eredménnyel. De még nagyobb öröm, hogy az évek során hitében is gazdagodott, és erről bizonyosságot tett a gyülekezet színe előtt.

**Halász Leila konfirmációja.
Csoportkép, 2024. május 26.**

renc Antonio és Botos Bence már konfirmándusok. Nagyon felemelő és megható perceknek voltunk a tanúi akkor, amikor Simongáti Győző, gyülekezetünk főgondnoka köszöntötte a konfirmált fiatal.

Grafika: Simon András - Szívbeli üzenet

KINCSKERESŐ TÁBOR

Jó mag a szívekben

Újra megszerveztük a Kincskereső táborot, a hagyományoknak megfelelően „ott alvós” formában. Idén Csemőn, a Tamás Tanyán fogadtak bennünket július 21-től 26-ig. Élveztük a közös időtöltést, gyermekek és szolgálók egyaránt, a nagy meleg ellenére is.

Jó volt együtt felfedezni érkezésnél a teljes helyszínt, csapatokat alakítani, közösen énekelni, „medencézni”, focizni vagy „csak” beszélgetni.

Korosztályok szerint négy csoportban tanulmányoztuk délelőtt a napi történeteket, amik az

Jutott idő játéokra

„Isten Igéje”- téma köré rendeződtek. Sok jó, illetve fontos kérdés, hozzászólás érkezett a gyermekektől, amelyeknek kifejezetten örültünk. Nagyon szeretnénk, hogy az Úr személye és a megváltás is

Korosztályok szerint négy csoportban tanulmányozták a napi igei történeteket.

minél inkább közeli, megfogható legyen számukra – ezért dolgoztunk egész héten. A lelki kincsek mellett kerestünk tárgyi kincseket is, a hét közepére jó néhányan kitalálták, hogy csütörtökön és pénteken mit találhatnak még, ami kiegészíti az addigiakat. Végül bejött a számításuk, időrendben: cserép, víz, magpapír, virágföld és végül egy használati utasítás került a birtokukba. Reméljük, hogy nem csak a kis növények növekednek otthon, hanem a hitéletük, Istenhez való kapcsolódásuk is. Hálas szívvel gondolok vissza a 2024-es Kincskeresőre, nagyon köszönöm a csapatomnak a szeretetteljes, energikus munkát!

Kéri Mózes táborvezető

Csoportkép a Kincskereső tábor résztvevőiről - Reméljük, hogy nem csak az elültetett kis növények növekednek otthon, hanem a gyermekek hitélete, Istenhez való kapcsolódása is.

FASORI HARANGSZÓ TÁMOGATÁS

Szeretett fasori Testvérek!

Reményeink szerint sokan örülnek annak, amikor kézbe vehetik gyülekeztünk újságját, a Fasori Harangszót. Elmult számainkban már hirdettük, hogy hálás szívvel várunk adományokat a Harangszó finanszírozására. Lapszámunként egy-egy példány 370 forintba kerül, éves szinten 1110 forint. Köszönjük, előre is, hálás szívvel ha gyülekeztünk számlaszámára – kifejezetten a lap finanszírozására felajánlanak bármekkora összeget, s ezzel hozzájárulnak a gyülekeztünk életéről szóló, reményeink szerint Isten megszólító üzenetét hordozó lapunk finanszírozásához. Egyedül Istené a dicsőség!

A Harangszó 2023-ig ajándékba készült Mindenkinék!

Volt egy gyülekezeti tagunk, aki éveken át finanszírozta a Fasori Harangszó nyomtatási költségeit, s ugyanő végezte a tördelőszerkesztést is szolgálatból.

2024-től minden lapszám körülbelül 400.000 forintba kerül a gyülekezetnek.

Ez azt jelenti, hogy 1100 példányszám esetén a nyomtatás 370 forintba kerül újságunként.

A Harangszó évente háromszor jelenik meg mindig nagyon építő, gazdag tartalommal. A szerkesztők, a cikkírók, a fotósok, a tördelőszerkesztő, s mindenki, aki bármilyen módon hozzájárul a lap elkészítéséhez, szolgálatból teszi.

Szeretettel kérjük a gyülekezet tagjait, hogy támogassák a lap megjelenését, a perselypénzen felül 370 forinttal járuljon hozzá a nyomtatási költségekhez, amit nagyon szépen köszönünk.

Azért is hálásak vagyunk, ha valaki nem alkalmanként, azaz a megjelenésekor járul hozzá 370 forinttal a Harangszó finanszírozásához, hanem egy példány éves, valamivel több, mint 1000 forintos költségét vállalja megtéríteni, s ily módon támogatja gyülekeztünk lapját.

Kérjük, hogy támogassuk ezzel is a Harangszó szolgálatát és gyülekeztünket, amit hálás szívvel köszönünk!

A szerkesztőség

NŐI CSENDES NAP

Sok szeretettel hívjuk a lányokat, feleségeket, asszonyokat a fasori alkalmunkra! Hét óra az elcsendesedésre, a lelki töltődésre, mely igazi ajándék önmagunk számára.

Ebben az évben **ÚJ IDŐPONTBAN!** **OKTÓBER első szombatján 9.30 tól, akár 16 óráig várunk MINDENKIT.**

A nap témája a megújulás, hitben megerősödés, hogy világítani tudjunk ebben a világban, és betöltsük a küldetésünket. Ne legyünk megszokásból langyos, konzumerkeresztények!

Meghívott előadó: Földi Kovács Andrea, aki korábban a Credo tévéműsor szerkesz-

tője volt, jelenleg az Axióma, és a Védett Társadalmi Alapítvány egyik vezetője.

A nap további ajándékai: közös éneklés, áhítat, közös ebéd, biznyságtétel, csoportbeszélgetés.

Hívj magaddal még valakit! Találkozunk október 5-én! Köszönjük, ha mindenki készül perselytámogatással a nap folyamán! (amely az ebéd díját, és az előadók költségét téríti).

A szervezést úgy tudja mindenki segíteni, ha imádkozik a napért, a szervezésért, és regisztrál a somogyine.fk@gmail.com email címen.

Örömmel várjuk a találkozást!

35 ÉV FELETTIEK TÁBORA

Van-e már új életem Krisztusban?

2024. július 28-tól augusztus 1-ig első alkalommal került sor 35 év feletti egyedülállók számára szóló csendes hétre Nagybörzsönyben Végh Tamás és Némedi Gusztáv igazsgálataival.

Ezen a hiánypótló alkalmon 62-en voltunk együtt; 25 településről, több, mint 32 gyülekezetből. A samáriai asszony története alapján mindenki átgondolhatta, hogy van-e már új élete Krisztusban, megtörtént-e a szövetségekötés Jézussal, kié a szíve. Fontos témák voltak továbbá a kérés, keserűség, lázadás, beletörődés, elfogadás folyamata; kapcsolataink és Isten vezetése az életünkben. Az igei alkalmakon, csoportos beszélgetéseken és bizonyosságtételeken kívül különböző szabadidős tevékenységek segítettek az ismerkedést és a testi felüdülést.

A csendes hétről mindenki lelkileg megújulva, az Úr áldásaival tért haza.

Sok szeretettel várunk minden 35 év

Csoportkép a tábor résztvevőiről

feletti egyedülállót a szeptemberben folytatódó alkalmainkra, csütörtök esténtként, 18 órától az ifiterembe. Bővebb információ az ecsediana@gmail.com címen kérhető.

Ecsedi Anna

CSORDULTIG TELT POHÁR

*Mikor töltesz az Élet Vízéből ingyen:
csordultig van poharam.*

*Mikor éhező lelkem reménnyel elégited:
csordultig van poharam.*

*A közös játék önfeledt örömeiben:
csordultig van poharam.*

*Testvérek mosolyában, ölelésben:
csordultig van poharam.*

*Az egykor feketén sötétlő erdei útra immár
aranyfény ragyog:*

csordultig van poharam.

*Megkoronáztál, s tudom: immár királyi
gyermek vagyok!*

- csordultig van poharam.

*S Te új szívet, új erőt, lelket öntesz belém:
s csordultig van poharam.*

*Áttetsző lelkemen átragog a fény:
csordultig van poharam.*

*Tudom, s érzem küldetésem járva
- mert csordultig van poharam -
hogy Te kísérsz, s többé már nem vagyok
árva
hisz' csordultig van poharam.*

*Eltelit szerelmed, Igéd, Lelked mélye,
s Ünnepe a pillanat jelenedbe lépve.*

*Te végig vezetsz,
míg tart az ezüstoffonál,
s ha küldetésem bevégeztem:
eltörök az
aranypohár.*

Barabás Mónika

Grafika:
Simon András -
Tenyerembe irtalak

IFJÚSÁGI HÉT - LÉTBÁTORSÁG

Zselickisfalud, július 29 - augusztus 3.

Az bátor, aki Istentől várja az erőt

Istennél találhatunk olyan válaszokat szorongató kérdéseinkre, amelyek valódi nyugalmat tudnak adni.

„Világosságom és segítségem az Úr, kitől félnék? Életemnek ereje az Úr, kitől rettegnék? Ha rám támadnak is a gonoszok, szorongató ellenségeim, hogy marcangoljanak engem, majd megbotlanak, és elesnek. Ha egy egész tábor jön is ellenem, nem félek a szívem. Ha háború tör is rám, én akkor is bizakodom.” (Zsolt 27,1-3) Az idei ifjúsági táborunk fő témája a bátorság volt. Sokat beszélgettünk arról, hogy a valódi bátorság nem a félelmek tagadása, elkerülése, hanem éppen azok elismerése, elfogadása. Csak az tud igazán bátor lenni, aki a félelmei közepette is megáll. Száma nincs azoknak a történeteknek, amelyekben a félelmeiket legyőző hősöket ismerünk meg. De a Szentírás szerint az az igazán bátor, aki nem pusztán a fegyvereire (a rendelkezésre álló eszközökre) vagy önmagára tekint, hanem elsősorban Istenre. Istentől várja az erőt, a bátorságot. Az ókori bölcselkedők is felhívták rá a fi-

gyelmet, hogy bátorság nélkül nem lehet élni. Életre szóló kalandokról maradunk le, ha nem vagyunk bátrak. És ami ennél is nagyobb gond: nem tanulunk meg helyesen cselekedni. **Mert igazán ahhoz van szükségünk bátorságra, hogy helyesen cselekedjünk az élet kihívásaiban.**

A hét hátralévő részében tovább mélyítettük a témánkat. **Paul Tillich német evangélikus teológus írt könyvet Létbátorság címmel.** Tillich megnevezi azokat az alapvető alkotóelemeit az emberi létnek, amelyhez bátorságra van szükségünk. Ezek pedig a szívünket szorongató létkérdések. Így foglalkoztunk a szorongással, a mulandóság tapasztalatával, az élet értelmetlenségével és az elidegenedéssel. Az igében azt látjuk, Isten az, aki segít elfogadni a mulandóságot, és ugyanakkor meg is mutatja nekünk, milyen reménységünk van az örök életre. Isten az, aki értelmet, célt tud adni az életünknek. És a magányt és elszakítottságunkat is Isten vette magára Jézusban, hogy mi vele élhessünk közösségben. Táborzáró úrvacsorás is-

Az ifjtábor résztvevői - „Isten az, aki értelmet, célt tud adni az életünknek.”

tentiszetletünkön pedig Isten ajándékaról szólt az ige: akinek Istentől jövő bátorság van a szívében, az minden körülmény között megtapasztalhatja az örömet.

A létkérdésekről nemcsak ígehirdetések szóltak, hanem kiscsoportokban is ke-restűk azokra a személyes válaszainkat. A lelki munkák után játékkal, pihenéssel kapcsolódhatunk ki.

A hagyományosnak számító röplabda- és foci-bajnokságunk megtartása mellett eljuthattunk a Zselici Csillagparkba is, ahol egy csillagász-munkatárs tartott nekünk interaktív előadást a csillagos égbolt alatt.

A hét folyamán sokat beszélgethettünk

„A vidám szív
a legjobb orvosság”

Közös énekléssel, zenével is
dicsőítettük Istent

egymással és Mennyei Atyánkkal is.

Hálásan köszönjük mindazoknak, akik adományaikkal, imádságaikkal támogatták a hetünket!

„De én hiszem, hogy még meglátom az Úr jóságát az élők földjén.

Reménykedj az Úrban, légy erős és bátor szívű, reménykedj az Úrban!”
(Zsolt 27, 13-14.)

Krisztován Márton
beosztott lelkipásztor

AUDIO-VIZUÁLIS RENDSZERÜNK MEGÚJULÁSA

Régóta várt, komoly hangtechnikai fejlesztés történt templomunkban, melyre adakozást is hirdettünk. Bizonyára sokunkat érdekel, hogy régi hangrendszerünknek mik voltak a gyengéi, hiányosságai, milyen módon orvosoltuk ezeket és hova jutottunk, valamint az is, hogy miként újult meg az Igehirdetések élő közvetítése. Alábbiakban Gurzó József, a Fasori Információs Misszió vezetőjének és Kulcsár Arthur, az online videós szolgálat technikai koordinátorának írását olvashatjuk.

Hangrendszerünk nagy vonalakban a következő eszközökből áll: mikrofonok, vezérlő egység, mikrofonokat a vezérlővel összekötő vezetékek, erősítők és hangfalak. Ezt azért fontos így látni, mert az ígehirdetés érthetőségét ezek mindegyike befolyásolja, és sajnos, a régi rendszerünk minden eszközére igaz volt, hogy hallhatóan gyengítette a végeredményt. Ezért hiába próbálkoztunk a felújítás előtt például jobb minőségű mikrofonokkal, a gyenge minőségű vezetékvezés által „összeszedett” zajon ez nem segített.

Nézzük meg, hogy a felsorolt eszközök

minősége hogyan befolyásolja érthetőséget!

A mikrofonok az első eszközök a láncban – ezen keresztül szól a lelkipásztor, ebbe beszél – érthető, hogy ez a legkritikusabb komponens. Ha a mikrofon nem hűen közvetíti a beszédet, például úgy, hogy a mély vagy magas hangokra érzéketlen, „levágja” ezeket, akkor a beszélő hangját a lánc későbbi pontjain már csak kompromisszumokkal (például a zajszint emelkedésével) lehet valamelyest korrigálni.

Nem a mikrofonjaink voltak a régi rendszerünk leggyengébb láncszemei, de

érezhetően gyengítették az összképet.

A leggyengébb láncszem a vezetékezés volt. Biztosan hallottak a Testvérek a felújítás előtt folyamatos halk zizegést a hangszórókból. Ez a gyenge minőségű vezetékezés következménye volt. Ezek a vezetékek a falakban futnak, cseréjükre eddig azért nem is gondoltunk, mert ehhez a falak megbontására lett volna szükség. Most, mivel a felújítás miatt erre eleve sor került, ezért eljött az ideje annak, hogy vezetékek-kérdés napirendre kerüljön. Erősítőink hangminőségével nem volt baj, de az évtizedek alatt megöregedtek, egyesével mondták fel a szolgálatot, javításuk alkat-

A szolgáltató csoport tagjai a beüzemeléskor technikai megbeszélést tartanak.

részproblémák miatt körülményessé vált. Hangfalaink gyengéje az volt, hogy nem igazán tudták a templomteret egyenletesen kihangosítani, ezen túl templomunkban ezek a hangfalak kifejezetten kiemelték a mély hangokat („dübörögtek”), ami talán a leginkább rontotta az érthetőséget.

A végére hagytam a vezérlő egységet. Ez a legbonyolultabb eszköz, melynek részletes bemutatására a cikk kereteinek tartása végett nem vállalkoznék. Az egyik legfontosabb szempontot emelném csak ki: eddig egy egyszerű keverővel dolgoztunk, amelynek számunkra talán leglényegesebb korlátja az volt, hogy egy kimenete volt, azaz nem lehetett a templomi akusztikára, hallhatóságra optimalizált hang mellett egy másikat is „kikeverni”, melyet a hangfelvételre használhattunk volna. A hangfalainknak a templom akusztika

mellett „dübörgő” hangjáról beszélünk. Ezt úgy próbáltuk javítani, hogy - elég drasztikusan - „belenyúltunk” a vezérlő egységen a hangképbe. Emiatt a templomi beszédérthetőség sokat javult, viszont hangfelvételekre is csak ugyanez a hang állt rendelkezésre. És ez a felvétel otthoni körülmények között zavaróan, természetellenesen hangzott volna, ha ezt az Istentisztelet után nem alakítottuk volna át számítógéppel úgy, hogy amennyire lehetséges, megközelítsük a eredeti hanghatást. Használható eredményt kaptunk ugyan, de a különbség magáért beszél, ha a honlapunkon belehallgatunk ugyanannak a lelkésznek a prédikációjába egy mostani, és egy felújítás előtti hangfelvételen.

A hangrendszer felújítása minden felsorolt problémára megoldást adott: jó minőségű mikrofonoktól, jó minőségű vezetékek juttatják el a beszédhang elektromos jeleit a vezérlő egységhez,

Gurzó József - Vezérigém: „Vigyázz a szolgálatra, melyre vállalkoztál az Úrban, hogy azt betöltsed.” (Kol 4,17)

amely egyszerre képes a templomi hangzásra, a hangfelvételre illetve az online adásra optimalizált kimenetet előállítani. Új erősítők kerültek beépítésre, velük reménységeink szerint, jó ideig nem lesz gondunk. És az egészet kiváló minőségű, a templomtér specialitásainak figyelembe vételével elhelyezett hangfalak szólaltatják meg.

Mára elvégeztük a rendszer alapvető beállításait, **reménységünk szerint a Test-**

vérek érzékelik az érthetőségben bekövetkezett pozitív változásokat. Ha ennek ellenére olyasmit érzékelnek a Testvérek, amin még javítanunk kellene, kérem, keressenek bátran személyesen akár a hangosító pultnál, akár az Istentisztelet után a templomkertben.

Gurzó József
a Fasori Információs
Misszió vezetője

Az új technika stabil, jól irányítható rendszert alkot.

Nagyon sokakat el tudunk érni az internetes felületeken

Nagy hála van a szívünkben, hogy teljesen megújulhatott az online videós közvetítési rendszer. Az online videós szolgáltatást egy kis négyes lelkes csapat koordinálja, aminek a vezetője Korenchy Tamás. A csapat tagja még Demeter Kornél és Vitéz Bálint. A Covid időszak különleges helyzetére reagálva összeállított rendszer - habár be-

Kulcsár Arthur

Az Istentiszteletek internetes megtekintése azt jelzi, hogy mindenképpen megéri és fontos folytatni ezt a szolgáltatást.

töltötte funkcióját - sok hiányossággal rendelkezett. Kihívást jelentett a különféle kamerák összekötése és a kábelek elvezetése, ami nemcsak esztétikailag hagyott kíváncsiságokat maga után, hanem hibaforrásként is jelen volt. A korlátozott kamera-szám és azok elhelyezése, valamint manuális kézi vezérlése is nehézség volt, ráadásul a hálózati kapcsolatok is sokszor nem tudtak megfelelő sebességgel és stabilitással üzemelni.

Az új technika - Istennek hála - mindeze-

ket a problémákat kiküszöböli és stabil, jól irányítható rendszert alkot. Három darab 4k felbontású, távolról vezérelhető kamera adja most a kristálytisza képet. A kábelek a falban kerültek elvezetésre. A rendszer agya - egyszerűen fogalmazva egy számítástechnikai erőmű - bekerült a szerverközpontba, ahol megfelelő biztonsággal, hűtéssel és adatkapcsolattal van ellátva. Ezt a központot a templomtérből egy laptop segítségével tudjuk távolról elérni és irányítani. Tanulási folyamat volt számunkra is az új keverő szoftvert elsajátítása, és az ugyancsak hatalmas fejlesztéssel átesett hangtechnikai rendszer összehangolása a videós rendszerrel. Nagyon örülünk, mert úgy érzem, hogy ez sikeresen végbement. Annak is nagyon örülünk, hogy az új rendszer lehetőséget ad mozgóképes tartalmak, grafikák és prezentációk megjelenítésére az orgona két oldalán, valamint egy multimédiás készüléken az új bejárati részen.

A legnagyobb öröm viszont az, hogy láthatjuk, nagyon sokakat el tudunk érni ezeken az internetes felületeken. A valós időben közvetített, majd utána, a felkerült visszaneézhető videós tartalmakat nézve, egy-egy istentiszteleti alkalom 200-500 megtekintést mutat, ami jelzi, hogy mindenképpen megéri és fontos folytatni ezt a szolgáltatást.

Kulcsár Arthur
az online videós szolgálat
technikai koordinátora

KONFIRMANDUS TÁBOR A MÁTRÁBAN

2024 júliusának első napján kis csapat fiatal indult autókkal az idei konfirmandus táborba. A helyszín az évek során megismert és megszeretett mátraszentistváni Keken András Evangélikus Menedékház volt, tiszta hegyi levegőjével, zavartalan csendjével, gyönyörű környezetével. Az időpont viszont az előző esztendőkhöz képest változott a tanév meghosszabbodása miatt: így végül a két konfirmandus csapat tagjai közül, sajnos, többen nem tudtak eljönni, mivel az iskolák és sportklubok táborait gyakran szintén július elejére hirdetik meg.

Az idei konfirmandus hét tematikáját a Szentírás Szövetség *KeresztKérdések* mikro-sorozata adta. Ez a – kifejezetten erre a korosztályra kidolgozott – evangélicizációs tanfolyam, hasonlóan a gyülekezetünkben hosszú ideje megszervezett felnőtt párjához, Márk evangéliuma történeteit követve a Jézussal való személyes kapcsolatba vezet be: ki Ő, miért jött el, és mit jelent követni Őt. Az előadásokat, amelyeket ezúttal a jelen lévő három lelkipásztor tartott, játékos feladatok vezették be, és kisebb csoportokban tartalmas beszélgetések követték.

A táborban hangsúlyozottan **abban igyekeztünk segítséget nyújtani a résztvevőknek, hogy életük természetes részévé lehessen a Biblia mindennapos olvasása.** Hálásak vagyunk a Szentírás Szövetségnek, hogy a táborozókat megajándékozta ifjúsági bibliaolvasó vezérfonalának, az *Útjelzőnek* egy korábbi számával. Az ebben ajánlott napi igeszakaszt reggelente közösen, illetve kisebb csoportokban beszéljük meg, így tanulgattuk együtt, **hogyan nyílik meg előttünk Isten írott ígéje, hogyan hallhatjuk meg az évezredes szövegben az abban megszólaló Úr ma is aktuális üzenetét.**

A lelki program részeként két este a Jézus tanítványainak elköteleződését és formálódását bemutató, *A kiválasztottak* (The Chosen) című filmsorozatnak egy-egy epizódját tekintettük meg, majd beszélgettünk róluk **Krisztován Márton ifjúsági lelkipásztor** vezetésével. Az ezekben feldolgozott evangéliumi jelenetek nemcsak az igei előadásokhoz kapcsolódtak erősen,

hanem a mai nézők életéhez is. A hozzászólások azt tükrözték, hogy mindannyiunkhoz közelebb kerültek azok az örömek, dilemmák, hullámzó érzések, hitet próbáló és megerősítő élmények, amelyek Jézus követőinek jutott akkor és azóta is kísérik.

A derűs nyári idő lehetővé tette, hogy egyik délután kiránduljunk a környéken, felkeressük a közeli kilátót, ahonnan a Mátra lenyűgöző szépségű látkepe

Jutott idő
játékra, sportra

tárult élénk, és barangoljunk az erdőben. A szabadidő többi részében hangsúlyos szerepet kapott a sport, a társasjátékok és a kézműves tevékenységgel egybekapcsolt vidám beszélgetés. A jó hangulatú röplabda-bajnokság és a futballmérkőzések, a bögrék festése és a kítűzők készítése, az utolsó este megrakott tábortűz körüli játék a vilámság mellett az egymással való kapcsolatot is erősítették. Hálásak vagyunk azoknak az ifis szolgálóknak, **Károlyi Katának, Boross Hannának és Antal Botinak**, akik, a kiscsoportos beszélgetések mellett, ezeknek a megszervezésében,

Csoportkép a résztvevőkről

előkészítésében és levezetésében is országnrészt vállaltak.

Ajándék volt, hogy csatlakozni tudott hozzánk **Krisztován Klaudia lelkipásztor** is, aki még az előkészületek idején, mikor

kiderült, hogy a konyhai szolgálatot más nem tudja összefogni, azonnal jelezte, hogy szívesen vállalja ezt. (Így aztán a konfirmandusok közötti lelki munkába is bekapcsolódott.) Öröm volt látni, ahogy a résztvevő fiúk és lányok maguk is készségesen beálltak a ház körüli munkákba, kedves meglepetés volt, amikor néhány ifjú különösebb kérés nélkül még a mosdókat is kitakarította.

Nem titkolt célunk volt, hogy a konfirmandus csapat tagjait segítsük a gyülekezet ifjúságához kötődésükben: ahhoz a közösséghez, ahol reményünk szerint otthont találnak a következő években, és amelyen keresztül majd a gyülekezethez is kapcsolódni tudnak. Ezért is lett Urunk kedves ajándéka, hogy az ifiben aktívan szolgáló lelkészek és fiatalok lehettek kísérői, vezetői, beszélgetőtársai a résztvevőknek. Ezt a törekvésünket Isten kegyelmesen megáldotta: többen a jelen lévők közül hazajövetelünk után azonnal jelentkeztek a pár héttel későbbi iftáborba, ahonnan újabb lelki és közösségi élményekkel gazdagodva térhettek vissza. De erről már egy másik beszámolóban olvashatunk.

Pataki András Dávid
táborvezető lelkipásztor

GYÜLEKEZETI CSALÁDOS HÉT CSATTOGÓVÖLGYBEN

Akik az Úrban bíznak, erejük megújul

Idén augusztusban együtt lehetünk csendes héten, a természet ölelésében, Csattogóvölgyben. A 150 résztvevő közül a legfiatalabb 16 hónapos, a legidősebb testvérünk pedig 94 éves volt.

A csodaszép természeti környezetben minőségi időt tölthetünk az Úrral és egymással testvéri közösségben. A megelevenítő igék, üzenetek által mindannyian, kicsik és nagyok átélhettük a Lélek felemelő, formáló erejét.

A héten a délelőtti igei alkalmak témája Ézsaiás könyvének 40. fejezete 27-31. versein alapult, ezután kisebb csoportokban beszélgettünk az ehhez kapcsolódó kérdésekről. „Erőt ad a megfáradtnak, és az erőtlent nagyon erőssé teszi.” (Ézs 40,29) Esténként a napi zsolnárokon (16-20.) keresztül kaptunk megerősítést. Késő este, a Nikodémus órán kötetlen lelki beszélgetés keretében feltehetjük kérdéseinket a lelkészeknek.

A találkozásnak, a közösségépítésnek sokféle lehetősége megadatott: személyes és

csoportos beszélgetések, táncház, társasjátékok, sportversenyek, éneklés, túrázás. Ezen kívül többféle szabadidős program is várt ránk: fürdés a medencében, zenés torna, kézműves foglalkozás, film, ringató kisgyerekeknek, valamint akik kultúrára vágytak, azok két érdekes előadásra részt vehettek. A kicsikkel három gyermekcsoportban foglalkoztak a szolgálók a délelőtti és az esti alkalom ideje alatt. Megerősödve, megújulva, hálás szívvel tértünk haza!

„Elfáradnak és ellankadnak

Legkisebbek a táborban

az ifjak, még a legkiválóbbak is megbotlanak. De akik az Úrban bíznak, erejük megújul, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak meg, járnak, és

nem fáradnak el.” (Ézs 40,30-31.)
Az igehirdetések a www.fasor.hu honlapon megtalálhatóak.

Halász Kinga

Isten szemészeti rendelőjében

Bizonyságtétel a csattogóvölgyi csendes hét kapcsán

Nagyon jól éreztem magam Csattogóvölgyben, a gyülekezeti héten, ami számomra a találkozások, a beszélgetések, kapcsolódások hete volt.

Hálás vagyok azért a sok igei üzenetért, amiken keresztül Isten beszélgetett velem ezen a héten. A délelőtti előadások és az esti zsolttáros áhítatok alatt minden nap újabb és újabb gondolatokat és kérdéseket írtam fel magamnak. A jegyzeteimet azóta is olvasgatom, a kérdéseken azóta is sokat gondolkodom, mert egyáltalán nem mindegy, hogyan válaszolok arra, hogy „Mit miért mondok?” vagy „Mit gondolok Istenről, másokról, magamról?”, és mire indít a kérdés: „Mit szeretnék: vegetálni vagy győzni?” vagy a számomra most leghangsúlyosabb: „Mire nézek?”

Kicsit úgy érzem, Isten szemészeti rendelőjébe kerültem, és újra rá kellett jönnöm, sajnos sokszor baj van a látásommal. Olyan sokszor csak az emberi tervekben, lehetőségekben gondolkodom, és elfelejttem, hogy van isteni alternatíva is. A látásom a hangsúlyokról, az Úrba vetett bizal-

mamról és az önátadásomról árukkodik. Jó volt találkozni az Úrral, a kérdéseivel és szembesülni a látászavaram okával... az Ige-szemcseppek elkezdték a gyógyítást! Hálás vagyok azért a sok-sok beszélgetésért is, amire lehetőségem adódott fiatalabb és idősebb testvérekkel. Volt, hogy egy program alatt egymás mellé sodródtunk, és volt, hogy kerestük ennek alkalomát. A héten megvalósulhatott, hogy ne csak 1-2 mondatot váltsunk, hanem hosszabban, és akár mélyebben is egymásra tudjunk hangolódni sokakkal. **Számomra megerősítő volt, hogy mindegyik beszélgetés azt üzenté: van közünk egymáshoz, Jézusban összetartozunk.**

Hálás vagyok a sok vidám és érdekes, gazdagító programért, a sok játékért és nevetésért is. Ez alatt a hét alatt testileg-lelkileg megpihenhettem, megerősödhettem. **Tudta az Úr, hogy mire van szükségem, és megadta azt számomra. Hála érte Neki és az ő embereinek is!**

Demeterné Harmathy Zsófia

A gyermekek zenés szolgálata.

Az ÚR ölelő karjaiban

Varázslatos erdei környezetben töltöttünk el öt napot a csattogóvölgyi gyülekezeti héten. Köszönöm, Uram, hogy hívó szavad elfogadtam, mert nagyon sok szempontból tartom áldottnak ezt a hetet. A gyülekezetépítés egyik legnagyobb formája ez.

Csoportomban két új testvérrel ismerkedhettünk meg, és remélem nem ez volt az első és utolsó alkalom, hogy együtt lehettünk. Egyéni lelki épülésünknek ideális környezetet adott a tábor, egész nap gyönyörködhettünk a természetben, és egész nap Isten igéjének közelében lehettünk, az Úr ölelő karjaiban éreztük magunkat, még a csendek is róla szóltak. Kiemelném az igei alkalmakat – Ézsaiás könyvének

40. fejezetéből a 27-31. szakaszt tanulmányoztuk. Az Ige valóban erőt adott, például a kirándulásokhoz. A 16. és a 17. zsoltár pedig megerősített abban, hogy az Úr kezében van a sorsom, az Úrhoz forduljak mindig az imámmal, mert Ő az, aki meghallgat.

A szabadidős programok is nagyon jól szervezettek voltak: sportolási lehetőség, felüdítő fürdők, táncház, túrázások. Dr. Bődök Gergely történész előadása is érdekes volt, valamint nagyon élveztem Ferge Béla Munkácsy zenészei című előadását, ez állt hozzám személyesen a legközelebb, hiszen miközben Liszt Ferenc Villa d'Este szökőkútjai című zongoraművét hallgattuk illusztrációként, hálát adhattam azért, hogy Noémi unokám néhány hete sikeres

Az igékről és az Igemagyarázatokról csoportfoglalkoztáson is beszélgettünk

felvételit tett a Zeneakadémia zongoraművész szakára, éppen ezt a művet is előadva... Az egész tábori élet rendkívül jól szervezett volt, a Somogyi lelkész házaspár, Pataki András lelképásztor és a szolgálók mindent megtettek értünk, és azért, hogy csak az Úrra tudjunk figyelni. Jó volt közösen részt venni az összes alkalmon, utána beszélgetni az elhangzottakról,

Sok áldást kaptunk a héten

úgy érzem, hogy ez az öt nap valóban hozzájárult gyülekezetünk megerősödéséhez, közösségünk épüléséhez, valamint gazdagodott egyéni hívó életünk is.

Köszönöm, Uram, hogy megajándékoztál az idén ezzel az áldott gyülekezeti héttel.

dr. Bíró Zsuzsa

Megerősödve, megújulva, hálás szívvel tértünk haza!

„NEKEM ELÉG ŐREÁ FIGYELNI...”

Interjú dr. Széplaki Györggyel

Őrök tanulási folyamatban élek, örök diák vagyok, sosem tagadtam, annak idején a tanítványaimnak is elmondtam. Az is szeretnék maradni, amíg Isten éltet – nyilatkozta a Fasori Harangszónak dr. Széplaki György, gyülekezetünk tagja, akinek immár hatodik szépirodalmi könyve jelent meg „Ők és én” címmel 2024 tavaszán. A Fasorban tartott könyvbemutatóját követően egyebek között arról kérdeztük, miben más ez a kötet az előző novella-füzérekhez képest? Vagy lehet mondani, hogy azok egyeses folytatása?

- Mindkettő igaz, hiszen a szerkezetében egészen más ez az új kötet, de természetesen egyeses folytatása az előző rövid történeteimnek, főbb témái és motívumai is hasonlóak. Ugyanakkor ebben a kötetben megjelentek első könyvemnek, az önéletrajzi, *Arcvonásaim* című kötetnek egyes írásai (az kisebb példányszámban, kevesebb nyilvánosságot kapott, megvásárolni sem lehetett), mert nagyon ideillettek, éppen az előbb említett szerkezet sajátossága miatt.

Szerkesztőm, Balatoni Teréz, a kritikát és a recenziót írók is felfedezték, hogy a történetek időbeli sorozatot alkotnak, történelmi távlatból érkeznek a jelenkorhoz. Hamar rá lehet jönni, az első hosszabb történet keresztelődjének, majd a folytatásnak a szerző „résztvevője”, elszenvedője, s nevek nélkül is kitetszik az írások önéletrajzi jellege. Mindemellett nem ez volt a célom: a nevek nélküli történetekben a viharos történelmi kor, a második világháború sokakat érintő, hasonló megpróbáltatásokon átesett tömegeinek sorsát is fel akarom mutatni. Üzenetem a mai fiatalabb nemzedéknek: A háború nem videójáték, kalandfilm, nem távoli országokból jövő,

„Őrök tanulási folyamatban élek, örök diák vagyok.”

felelhető tv-híradás, ma is közvetlen veszély, aktuálisan a mi határaink közelében. A *Múltkorom* ciklus vállaltan önéletrajzi, ifjúkorom érdekes eseményeit osztom meg olvasóimmal.

A jelenkorhoz érve napjaink környezete, emberei, fiatalok és idősek jelennek meg a hosszabb, majd az igen rövidke történetekben. Bevallom, valamikori fotósként „fényképezem”, megfigyelem, lerajzolom a világot, az embereket. Tulajdonképpen mesék ezek csodás elemek nélkül. A meglátott esemény, a helyzet, az emberek a fantáziámat indították el: Mi lehet a látszat mögött? Viccelni szoktam velem: ilyenkor „füllentek”, mesélek róluk valami különöset, nem az igazat, mert azt nem ismerem, de a lehetségeset és napjaink embereire jellemző dolgokat. Üzenem a világnak: az utcán a villamoson érdekes, értékes emberek járnak, nézzünk rájuk, váltsunk velük egy rokonszenvező tekintetet, szakadjunk el néha a virtuális valóságtól!

- **Elég későn kezdted bontogatni irodalmi szárnyaidat. A számos tankönyv, lexikon, módszertani és helytörténeti könyved – úgymond szakmai munkád – mellett hogyan érlelődött benned az irodalmi mondandó?**

- Vicesen: Ha 41 évig mások szépirodalmi műveiről tanítottam, s talán tudom, mitől jó egy irodalmi alkotás, ráérőbb idős korban én is megpróbálhatom, hisz mesélni valóm van bőven. Tanári munkámban, előadóként, tankönyvek, cikkek, helytörténeti tanulmányok írása közben némi gyakorlatot szereztem a szövegművelésben, de csak 70 éves korom után, éppen a fasori gyülekezetbe költözésem idején lett egyre erősebb a késztetés bennem. 2011-ben befejeztem egy vaskos gyülekezet-történeti kötetet, előző közössiégem a Pestszentlőrinc Kossuth téri Református Gyülekezet első száz évéről (*Isten oltalmazó kezében 1911-2011*). Lendületben voltam, s úgy hiszem a Fasornak köszönhetem, hogy mindez késői szépírói pályácskává alakult. Itt vállalt szolgálatom, a *Harangszó* szerkesztői feladatai is erősítették, hogy írjam meg a magam történeteit, a saját meséimet, mert hasznos lehet a következő, fiatalabb nemzedékeknek. Természetesen az öt unokám nyilatkozó értelme, kíváncsisága is segített; ők a szóbeli mesélgetéseimnek voltak első hallgatói, tanúi.

- **Vagy lehet, hogy inkább a történész vénád megnyilatkozásai ezek a könyvek, hogy az utókornak is „naplózd”, megmutasd, milyen történelmi korban éltél, hogyan fonódik egybe a kisember egyéni sorsa a nemzet, sőt, a kontinens történelmével?**

- Nem tagadhatom, doktorált történelemtanárként az ismereteim segítenek a régebbi idők hitelesebb ábrázolásában, de írásaim nem történelmi indíttatásúak, merthogy a magam és a valóságos vagy kitalált hőseim élete már történelem. Személyes éle-

tünknek van tanulsága a mai kor számára, s ha „A történelem az élet tanítómestere”, én szívesen írok a kis tanítómesterekről.

- **Milyen cél vezérelt, amikor megírtad az emlékképeidet?**

- Családommal, szüleimmel szemben adósságot törleszték. Gyerekként, fiatalként kevesebbet értettem meg az ő küzdelmes életükből. Egyszerű, kevés iskolát végzett emberek voltak, egyek a sok hasonló között. Am mérlegre téve az ő életük cselekedeteit, sorsuk alakulását, a hatást, amit rám gyakoroltak, számomra igazi hőökké váltak. Idő kellett, míg megértettem, regénybe kívánckozó élet az övék, s nem véletlen, hogy annyi formában, alakban, néha más nevekkal vagy név nélkül örökítettem meg őket.

- **Azt gondolom, igen nagy ajándék az, amikor Isten, mintegy ráadásképp, megengedi az embernek, hogy valamit alkotson, létrehozson, amit szeret, amihez ért, s aminek a „gyümölcsseit” is engedi látni. Neked ilyen a könyvírás, 2017 óta ez a hatodik köteted, s látod a „gyümölcsöket” is, mert sokan örülnek a könyveidnek, számos pozitív visszajelzést kapsz, úgymond, a munkád nem hiábavaló. A hited megélését, Isten-szereteted hogyan alakította ez a több éves alkotófolyamat? Észrevettél-e bármilyen változást magadban? Menynyire mélyült a hited? Tanított-e bármi-re Krisztus kifejezetten a könyvíráson keresztül? S mi az, amit megtanultál?**

- Megtisztelő vélemény, magvas kérdések. Megpróbálok röviden válaszolni: A több éves alkotófolyamat nekem a Fasort, az itteni gyülekezeti életet is jelenti. Koromnál fogva már kevesebbet, a leghasznosabbnak ítélt szolgálatot kell vállalnom. Az írást is annak tekintem, imádságban is megharcoltam érte. Le kellett győznom a kísértést, hogy büszke legyek vénségem virágaira. Ha Isten csak most adta a ke-

gyelmi időt erre a feladatra, Ő tudja miért most, és mi a célja vele. Nekem elég Órá figyelni. És ha sokszor, sokáig nem írok egy sort sem, nem kell erőltetni, Ő majd szólít, elég az engedelmesség, az a soha el nem érhető, de örök minta, a Krisztusé.

- Sokat gondolkozom azon mostanában, hogy életünk legfőbb célja Isten dicsőítése. Minden ember azért születik, hogy életével Istent dicsőítse, őt szolgálja, s mindenben az ő akaratát teljesítse, mert csak akkor fogunk azzá válni, amire te remtett bennünket. Az élet legapróbb dolgaiban is szüntelenül kérdezzem: mi a Te akaratod? S kérdezzem magamat is, mi szolgálja Isten dicsőségét. Nagy titok ez, egész életünkön át tanuljuk az engedelmességet és a szeretetet. Te hol tartasz ebben a tanulási folyamatban? Mi az, amiben megerősített Isten, s hogyan tudod a hitedet átadni másoknak, a környezeteknek, gyermekeidnek, unokáidnak?

- Veled, kedves Hajnalka, a gyülekezetben testvérek, a *Harangszó* szerkesztőségben

A hallgatóság örömmel fogadta a könyvbemutatón a zenei produkciót.

munkatársak vagyunk. Így befejezésül kilépek a kérdés-felelet interjú keretből: Nagyon egyetérték a gondolataiddal, a felvetéseiddel, miként élhetjük meg a hitünket mindennapi tevékenységünkben, a szolgálatunkban, a törekvéseinkben. És legyen válaszom is? Örök tanulási folyamatban élek, örök diák vagyok, sosem tagadtam, annak idején a tanítványaimnak is elmondtam. Az is szeretnék maradni, amíg Isten éltet.

Cseke Hajnalka

HITTAN ÉVZÁRÓ 2024

Ami az emberi szem számára láthatatlan...

Mit hozott az elmúlt tanév a hittanra járó gyermekek és oktatóik, nevelőik számára? Erről készített beszámolót Tarcza Edit, gyülekezetünk hittan munkacsoportjának vezetője. Alábbiakban az ő írását olvashatjuk. „Mielőtt beme gyünk az órára, az egy igaz élő Isten, aki a mennyet és a földet teremtette, már elkészíti a hitoktatót és a gyermekeket arra a 45 percre. Mert pont azok a dolgok fognak megtörténni mindannyiunkkal ami szükséges ahhoz, hogy Ő munkálkodni tudjon. Leülünk, beszélgetünk, és kívülről csak az látszik, hogy egy hitoktató egy történetet mond. Abban a pillanatban se a tanár, se a gyerek

nem tud róla, hogy a Szentlélek Isten már kezelésbe vette őt.”

Gyülekezetünkhöz 13 intézmény tartozik. 2023/2024-es tanévben 8 iskolába és 5 óvodába vihettük az örömhírt. A 13 intézményben összesen 69 csoportban folyt a hitoktatás. 69 csoportban 309 gyermeket taníthattunk. Múlt évekhez képest, a mi Urunk kegyelméből, nem csökkent a hittanra járók létszáma.

8 iskolára 8 szolgálot rendelt ebben az évben az Úr akik vihették az örömhírt a gyerekeknek. De ez nem jelenti azt hogy mindenki csak egy iskolában tanít. Például a Baross Gábor Általános iskolába

„Az Ő beszéde élő és ható, ezt tapasztaljuk a hittanórákon.”

4 református hitoktató megy egy héten. Vannak köztünk lelkészek, van vallás tanár, pedagógusok és hitoktatók.

Az állami és egyházi iskolák hitoktatása között van egy kicsi különbség. Amíg az egyházi intézményben 2 hittanóra van egy héten, addig az államiban csak heti 1 óra. Mindössze 45 perc a gyerekekkel való találkozás ideje.

Az állami iskolákban **évfolyam-összevonas is működik**, van olyan iskola, ahol 1-2, 3-4 . stb. évfolyam van összevonva. Vagy ha 5.a, 5.b, és 5.c osztályban is van hittanosunk, az azt jelenti, hogy két-három osztályközösségből jönnek a gyerekek. Eleinte nem ismerik egymást. A heti 45 perc nem sok, gondolná az ember, hogyan lehet mégis egy nyugodt szeretetteljes légkört kialakítani? Ahol „le tud engedni” a gyerekek? Ahol nem kell megfelelni?

Ekkor jön számomra a legizgalmasabb része a hitoktatásnak, mert ez emberi szem számára láthatatlan. Mielőtt beme gyünk az órára, az egy igaz élő Isten, aki a mennyet és a földet teremtette, már elkészíti a hitoktatót és a gyermekeket arra a 45 percre. Mert pont azok a dolgok fognak megtörténni mindkettőnkkel, ami szükséges ahhoz, hogy Ő munkálkodni tudjon. Leülünk, beszélgetünk, és kívülről csak az látszik, hogy egy hitoktató egy történetet mond. Abban a pillanatban se a tanár, se a gyerek nem tud róla, hogy a Szentlélek Isten már kezelésbe vette őt. Az később derül ki, amikor pár óra múlva egy biblia történet kapcsán felkiált a gyerek: „Na, én is pont ilyen indulatos tudok lenni, de mit

tegyek, hogy ne legyek ilyen?” Egyszer az imádságról beszélgettünk az egyik 8. osztályban. Egy hónap múlva rám írt az egyik tanítványom, hogy küldjek neki imádságokat, mert a barátnőjéért szeretne imádkozni, és a családjában sincs minden rendben.

A Biblia, mint fegyelmező eszköz. Az egyik felsős osztályban voltak néhányan, akik minden energiájukat arra használták, hogy „széttrollkodják” az órát. Próbáltam türelemmel, szeretettel, szép szavakkal fegyelmezni őket, de nem használt semmit. Az egyik órán az Isten által adott könyvet, a Bibliát tanultuk. Mindenkinek kiosztottunk egy Bibliát nézegettük, forgattuk, és attól az órától kezdve a Bibliai történeteket onnan olvastuk. Azt vettem észre, hogy nem kell fegyelmeznem őket. Ők sem tudtak róla, én sem, hogy míg olvastuk a Bibliát, Isten dolgozik bennük, nyugalmat, figyelmet, koncentrációt ad nekik, és sok-sok kérdést hoz a felszínre. Ismerjük az Isten szavát amikor azt mondja, hogy az **„Ő beszéde élő és ható”**, de amikor látjuk megvalósulni, mégis csodálkozunk.

Most pedig szeretném **név szerint** is megköszönni a hittan oktatásban részt vevő Testvéreimnek az ÚR iránti hűséges szolgálatukat, Magai Margitnak, Pál Beátának, Krisztován Mártonnak, Krisztován Klaudiának, Pataki Dorkának, Zágonyi Zsuzsának, Szekeres Ágnesnek.

Tarcsa Edit

Hittanos gyermekeink a szolgálókkal a szeretetvendégségen

FASORI NAPKÖZIS HITTANTÁBOR

Napközi hittantáborunkban 37 gyermek vett részt, egy megáldott vidám héten.

A hét témája a „Csodabogarak” voltak, az, hogy kik ők és miért azok.

Lehetnek példaképek, akikre felnézünk, akiket követünk, akik egész valójukkal példát mutatnak, akik rendkívüli adottságokkal rendelkeznek.

Te kit követsz? Kik a példaképeid?

A hét programja, minden nap egy új személyben láttatta meg a gyerekeknek, kik példaképek, miért azok. Kerestük a lehetőségeket, Istentől kapott talentumainkat, és igyekeztünk megmutatni azt is, hogy példaképeinket ne csak csodáljuk, hanem kövessük is.

A hét nagyon sok vidám pillanatot, élményt adott, sok-sok játékkal, külsős programokkal, áldott alkalmakkal és különleges kézműves foglalkozásokkal.

Pénteken a csodálatosan felújított templomunkba mentünk át, ahol Isten közelségét, szeretetét, türelmét, hatalmát, békességét éltük át a kiválasztott élő igék által.

Hálásan köszönöm a kedves segítőknek a lelkes szolgálatot: Maya néni, Bea néni, Berni néni, Kati néni, a konyhai szolgálatát és fiataljaink segítségét.

A hét nagyon sok vidám pillanatot, élményt adott.

Köszönöm a zenei kíséretet K. Zéténynek és B. Annának.

„Ízleljétek meg és lássátok, milyen jó az Úr.

**Boldog az az ember, aki benne bízik.”
(Zsolt 34,9)**

**Hála és köszönet!
Soli Deo Gloria!**

Márton Melinda táborvezető

A gyermekek közös foglalkozáson.

Igyekeztünk megmutatni, hogy példaképeinket ne csak csodáljuk, hanem kövessük is.

„AZ ÉN KÁTÉM IS!”

Hitvallási irataink hasznáról

E sorozat írására az a célkitűzés készített, hogy hitvallásos irataink egyik gyöngyszemének, a Heidelbergi Kátének történetéről és szerepéről adjon áttekintést, majd nyújtson segítséget a Káté folyamatos tanulmányozásához. Hitvallásunk 52 Úrnapjára történő tagolása jó keretet és lehetőséget kínál mindehhez. A részletesebb taglalás mellőzésével ugyan, de bibliai, irodalmi valamint életből vett példák segítségével hozzájárulhat e cikksorozat a hitvallási szövegek értelmezéséhez.

A Heidelbergi Káté harmadik részével foglalkozunk, s most áttérünk az imádkozásról szóló kérdésekre. Hitvallásunk az imádságot egyfelől a háládatosság legfőbb részének, másfelől a Szentlélekért való könyörgés alkalmának tartja. Kálvin megfogalmazásában az imádság a hitnek legfőbb gyakorlása, amellyel Isten jótéteményeit naponta elfogadjuk. Szücs Ferenc tartalmi szempontból a dicsőítő, a hálaadó, a panaszkodó, a bűnbánó és az áldáskérő imádságokat különbözteti meg.

A *dicsőítés* egyetlen tárgya Isten, aki mint teremtő, megváltó és újjáteremtő Úr egyedül méltó a dicsőítésre. A *hálaadásnak* mindig konkrét tárgya van. De nemcsak a köszönet módja ez, hanem a Káté szerint az egész keresztyén élet jellemzője is. A Krisztusban kapott szabadításért ezzel tartozunk Istennek. A *panasz* sokszor kapcsolódik *bűnvalláshoz*.

Most olvassuk el a 45. úrnapja kérdéseit és feleleteit.

Miért szükséges a keresztyéneknek imádkozniuk?

Azért, mert ez annak a hálaadásnak legfőbb része, amelyet Isten tőlünk megkövetel.

De azért is, mert Isten csak azoknak adja kegyelmét és Szentlelkét, akik őt erre őszinte szívvel szüntelenül kérik, s ezért hálát adnak neki.

Mi szükséges ahhoz az imádsághoz, amelyet Isten kedvel és meghallgat?

Először: az egy igaz Istenhez imádkozunk, aki magát igéjében nekünk kijelentette.

Tőle szívből kérhetjük mindazt, amit kérünk parancsolt. Másodszor: ismerjük meg alaposan szükségünket és nyomorúságunkat, és alázatosan járuljunk felséges színe elé.

Harmadszor: legyünk szilárdan meggyőződve arról, hogy bár méltatlanok vagyunk rá, Isten imádságunkat az Úr Krisztusért bizonyosan meghallgatja, amint azt igéjében meg is ígérte nekünk.

Mit parancsolt Isten, hogy kérjünk tőle?

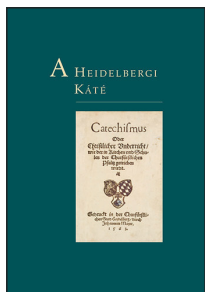
Mindent, amire testünknek-lelkünknek szüksége van, amit a mi Urunk, Jézus Krisztus belefoglalt abba az imádságba, amelyre ő maga tanított minket.

Hogyan szól ez az imádság?

Olvasandó: Máté 6,9-13

A keresztyén ember életszükséglete az imádság, a szükséges lélegzétvétel egy formája, hogy élni tudjunk, mert az imádság kapcsolattartás Istennel. Megnyílik az ég az ember számára, és minden igaz imádság már arra a kegyelemre adott válasz, amit Isten Jézusban adott nekünk, és Őbenne értünk tett.

Az imádság elválaszthatatlan az egész ember teljes odaszánásától – írja Szathmáry Sándor –, s Pál apostolt idézi: „... *okos istentiszteletként szánjátok oda magatokat élő, szent, Istennek tetsző áldozatul*” (Róma 12,1). Az imádság annak megélése, hogy nem a magamé vagyok, hanem az Úr Jézus tulajdona. Az Isten útján vándorló, az Igén tájékozódó gyülekezet és keresztyén ember nem lehet néma – vallja Fekete Károly –, szükséges életeleme a szüntelen fohászzkodás. Rámutat: amikor a gonosz és a világ hangja igyekszik elnyomni a halk és szelíd hangot, akkor *Isten Lelke* színté diktálja az imádság szövegét, tempóját, ritmusát. Megadja azt az alaphangot, amely szeretetteljesen tud élni az evangéliumi gondolat- és szólásszabadság jogával. A mi Istenünk a kegyelem megannyi ajándékát és a Szentlélek gyümölcsét adja életünkbe.

Az Istennek kedves imádság realitásérzékkel igényel, a teljes valóság feltárását. Nincs értelme csupán a magunk szemszögéből elmondani a helyzetünket és a kéréseinket. Valóságlátás nélkül felemás imádságok szülehetnek.

Isten a teljes igazságot látja. Az imameghallgatás feltétele a minden kétséget kizáró hit és a feltétlen bizalom. Imameghallgatás azért van, mert a közbenjáró Krisztus a mi oldalunkon áll, és imádságainkkal együtt bennünket is pártfogásába vesz. Segítségére jön a mi erőtlenségünknek, és „*kimondhatatlan fohászzkodásokkal esedezik érettünk*” (Róma 8,26). Az Isten parancsolta imádság – a Miatyánk – tartalmára akkor érez rá a keresztyén ember, ha Jézussal együtt imádkozik. Isten egyszülött Fia mindent belefoglalt ebbe az imádságba. Ő adja szánkba azokat a szavakat, amelyek a mi elménket minden kételkedéstől megszabadítják. Jézus Krisztus – aki nekünk elsőszülött test-

vérünké lett – azt a kiváltságot adja, hogy mi is gyermekként forduljunk az Atyához. Csiha Kálmán tanúsága szerint az imádságba beletisztul a lelkünk. Egy csodálatos ablak képét hozza elénk, amit kinyitok a szívemen, és azon át elszáll Istenhez minden gondom, bánatom, bűnöm, nyomorúságom, s mint ahogyan az ablakon át besüt a napsugár, a lelkembe behull Isten bocsánata, szeretete, ereje, vigasztalása, jósága. Cseri Kálmán egy egész könyvet írt a sorsfordító imádságokról. Ebben az ösziaktól indulva Jézuson keresztül elvezeti az olvasót az első gyülekezetig, majd az egyház-történet gazdag tárházából is felsorakoztat jó néhány példát bizonyossággal arra, hogy az imádkozó ember olyan *csatorna* Isten számára, akin keresztül isteni áldás áradhat a világba. Összekuszált korunkban szükségét érezzük ezeknek a csatornáknak, hogy az óhajtott áldásokat elnyerjük általuk is. A mi Istenünk szereti a csetlő-botló embert, egyengeti mindazoknak útját, akik a *gonosz* bekerítő hadmozdulatai elől Őhozzá menekülnek, Tőle kérnek segítséget. Felemeli az övéit, fiává fogadja őket, de megalázza azokat, akik a birtoklásvágy, a hatalomvágy ígézetében a maguk alkotta törvények igazsága szerint istenkednek: az új világrendjük szerint döntenek élet és halál kérdésében is. Vannak, akik azon buzgólkodnak, hogy helyreállítsák, erősítsék és gazdagítsák kapcsolatukat a Teremtővel és teremtményeivel – s vannak, akik épp az ilyenek életére törnek... A mélységekben vergődő ember a magasságos Istenhez kiált szerte a világon. Szentlélekért, lelki ébredésért imádkoznak sokan. Hálát mondhatunk, hogy nálunk a tiszta evangélium terjed, és így további áldások forrásává válhatunk. Isten lelki fegyverzetét felöltve lépünk hadba egyházunk legnagyobb ellenségével, az újból fertőző *közömbösséggel* szemben, amely bizony a lelki halál előhírnöke. Az Úr Jézus életet szerzett minékünk – ezért imádkozunk szüntelen, hálaadással Őhozzá.

Szerkesztette: Dévai-Józsa Gábor

HAVI ALKALMAINK

- **Gyülekezeti imaközösség** a hónap 2. vasárnapján 9 órákor
- **Ifjúsági istentisztelet** a hónap 2. vasárnapján 18 órákor
- **Teaház** minden hónap második és harmadik vasárnapján istentisztelet után
- **Úrvacsorai istentisztelet** a hónap utolsó vasárnapján 10 és 17 órákor
- **Párápoló tanfolyam** a hónap 1. hétfőjén 18 órákor
- **Férfi bibliaóra** a hónap 3. keddjén 18 órákor
- **Kéz-Mű-Hely** a hónap 2. és 4. keddjén
- **Baba-mama kör** a hónap 1. és 3. csütörtök 9.30-tól
- **Pénteki pároskör** a hónap 3. péntekjén 18 órákor
- **Közös bibliaóra** a hónap utolsó péntekjén 18 órákor
- **Ifjúsági istentisztelet** a hónap 2. vasárnapján 18 órákor

- **Filmklub** a hónap első szombatján 18 órákor
- **Szombati pároskör** a hónap 2. szombatján 17 órákor
- **Női kör** a hónap 3. szombatján 16 órákor

HETI ALKALMAINK

- Istentisztelet, gyermek-istentisztelet és gyermekfoglalkozás vasárnap 10 óra
- Babamegőrző 0-3 éves korig istentisztelet alatt
- Siloám online imacsoport szenvedélybetegekért hétfő 18 óra
- Bibliaóra kedd 10 óra
- Gyülekezeti bibliaóra szerda 18 óra
- Nyugdíjasok bibliaórája csütörtök 15 óra
- 35 feletti bibliaórája csütörtök 18 óra
- Fiatal felnőttek köre péntek 18 óra
- Ifjúsági óra péntek 18 óra

AZ ELMÚLT IDŐSZAKBAN MEGKERESZTELT GYERMEKEK:

Szabó Gyula és Engel Annamária
 dr. Lakatos Bálint Károly és dr. Zolcsák Zita
 Deák Zafira Kyra
 Kécza Ádám Domonkos és Temesvári Edina
 Melyník Eduárd és Temesvári Edina Etelka
 Gönczi Tamás és dr. Madocsi Kinga Blanka
 Gönczi Tamás és dr. Madocsi Kinga Blanka
 Kovács Balázs és Somogyi Dorottya
 Ahuja Abhijeet DeePak és Pásztori Zsuzsanna
 Lőrinc Tamás és Dobó Mónika
 Tóth Imre Gábor és Kádár Mónika
 Kertész Ferenc és Kertész Krisztina
 Jakab Tamás és Thegze-Jakab Jusstina

gyermeke Szabó Lili Sára
 gyermeke Lakatos Zsombor Károly
 gyermeke Deák Olívia Paula
 gyermeke Kécza Álmos Donát
 gyermeke Melyník Júlia
 gyermeke Gönczi Blanka
 gyermeke Gönczi Lea
 gyermeke Kovács Abigél Róza
 gyermeke Ahuja Adah
 gyermeke Lőrincz Patrik
 gyermeke Tóth Adrienn Heléna
 gyermeke Kertész Kitti
 gyermeke Jakab Léna Eliz

JELNYELVI ISTENTISZTELEK

- Szeptember 29. vasárnap 15 óra
Istentisztelet és Úrvacsora
- Október 13. vasárnap 15 óra
Istentisztelet és hittanóra
- Október 27. vasárnap 15 óra
Istentisztelet és Úrvacsora
- November 10. vasárnap 15 óra
Istentisztelet és hittanóra
- November 24. vasárnap 15 óra
Istentisztelet és Úrvacsora
- December 8. vasárnap 15 óra
Adventi Istentisztelet és hittanóra
- December 25. szerda 15 óra
Karácsonyi ünnepi Istentisztelet
és Úrvacsora

KÖZÖSSÉGÉPÍTŐ ALKALMAK

- **Női csendesnap:** október 5.
- **IKON 2024 Ifjúsági konferencia:**
október 26-27.

SOROZATOK

- **Kereszt-kérdések ősz:** szeptember
8-tól 10 héten át, vasárnap délután
18 órától
- **Compass tanfolyam:** szeptember
24-től november 19-ig
- **Evangélizáció:** november 18-22 ig
- **Adventi előkészítő alkalmak:**
december 11-13-ig

Mostani számunkba a fotókat
és grafikákat készítették: Aranyos Béla, Halász
Kinga, Láng Klára, Martinecz Nóra, Márton
Melinda, Somogyi Johanna, Somogyi Péter,
Szentpéteriné Halász Zita.
Isten áldását kérve hálás szívvel
köszönjük szolgálatukat!

FILMKLUB

- szeptember 7. szombat 18 óra
- október 5. szombat 18 óra
- november 2. szombat 18 óra

KÉZ - MŰ - HELY

- Szeptember 10-től, keddenként
17 órától

LELKÉSZI HIVATAL NYITVATARTÁSI RENDJE

lelkészi ügyelettel

hétfő: szünnap

kedd: 10-13 óráig

szerda: 10-13 és 15-18 óráig

csütörtök: 11-13 óráig

péntek: 10-13 óráig

KOLUMBÁRIUM NYITVATARTÁSI RENDJE

hétfő: szünnap

kedd: 9-13 óráig

szerda: 9-18 óráig

csütörtök: 9-13 óráig

péntek: 9-13 óráig

szombat: zárva

vasárnap: 9-10 és 11-12.30 óráig

FASORI HARANGSZÓ

a Budapest-Fasori Református Egyházközség
negyedéves kiadványa

1071 Budapest, Városligeti fasor 5.

www.fasor.hu

E-mail: hivatal@fasor.hu • Telefon: 342-7311

Szerkesztők: Cseke Hajnalka,
Somogyiné Ficsor Krisztina, Dévai-Józsa Gábor,
Halász Kinga, dr. Széplaki György
Felelős szerkesztő: Cseke Hajnalka
Olvasószerkesztő: dr. Széplaki György
Tördelőszerkesztő: Antal Péter
ISSN azonosító: 2939-8886